

Budskapet når ut

Jimmie Åkesson var ett hett villebråd för allehanda medierepresentanter under Landsdagarna. Foto: Photo2be

► Landsdagarna i Ljungbyhed 16–18 oktober innebar ett massmedialt och politiskt genombrott utan dess like för Sverigedemokraterna! Såväl Jimmie Åkessons som Björn Söders och Kent Ekeroths tal rönt stor uppmärksamhet och

gav upphov till en lång rad analyser och ledartiklar, liksom övriga partier tvingats förhålla sig till den position SD tillskansat sig i det politiska landskapet. Därefter kom Jimmies minst sagt uppmärksammade debattartikel i Aftonbladet om det

hot den fortgående islamiseringen innebär för vårt land.

Summa summarum av allt detta är att Sverigedemokraterna nu definitivt har etablerat sig på den politiska kartan och med största sannolikhet är på väg rakt in i riksdagen.

På detta tyder en rad glädjande opinionsmätningar under hösten och vintern, där 7,2 procent i Sentio Research utgör höjdpunkten.

Ett stort reportage från landsdagarna i tidningen!

Sidan 10–11

Filper tar strid för landsbygden

► Värmlänningen Runar Filper engagerar sig hårt för att SD ska uppmärksamma landsbygdens problem såsom den ökande vargätheten och mackdöden.

Sidan 4

Sametinget inte representativt

► Före sametingsledamoten Ulf Närssa anser att lika rätt ska gälla för alla oavsett etnisk tillhörighet och ifrågasätter tesen om samerna som svensk urbefolkning.

Sidan 12

SD på gång i Vellinge

► Efter Moderaternas omsvängning om mottagning av yngre flyktingar i Vellinge i Skåne är SD ordentligt på gång i kommunen!

Sidan 8

Rikssprängningen 1809

Sidan 13

Minaretstopp i Schweiz!

Sidan 14

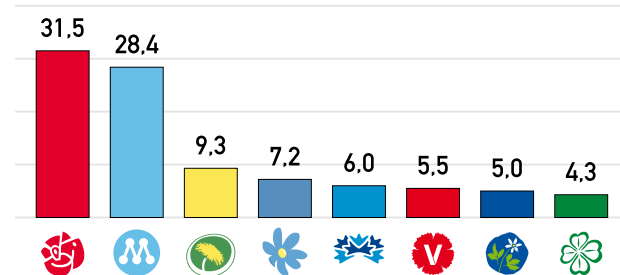

Rekordsiffror i opinionen

Sidan 20

Sentio Research – november 2009

Hur skulle du rösta om det vore val idag?

Nu laddar vi batterierna inför stundande valrörelse!

INGET ÄR SÅ STARKT som den idé vars tid är inne.

Så lyder en textrad i Sverigedemokraternas nya kampanjlåt "Vi är på gång nu" av Linus Bylund och Tomas Ringdahl. Låten framfördes av Linus och Tomas vid den gemensamma middagen på lördagskvällen under Landsdagarna i Ljungbyhed och framkallade förstås deltagarnas eftertryckliga jubel. Det allmänna omdömet var att "Vi är på gång nu" faktiskt är ännu bättre än herrarnas alster "Blåsippans väg", skriven till valet 2006.

Och visst är vi på gång nu, vi som har förmånen att få tillhöra Sverigedemokraterna. Det visar icke minst allt som skrivits och sagts om vårt parti i kölvattnet av Landsdagarna och Jimmie Åkessons debattartikel i Aftonbladet om det hot islamiseringen utgör mot Sverige och Europa. Sverigedemokraterna lämnar nämligen få om ens några oberörda.

Framförallt partisekreterare Björn Söders tal på Landsdagarna upprörde kulturelitens sinnen, därför att Björn hade fräckheten att ägna ett viktigt avsnitt i talet åt nationalklenoden Astrid Lindgren. Bland annat så här uttryckte sig Björn Söder ordagrant:

Genom böckerna om Barnen i Bullerbyn och Emil i Lönneberga har hon förmedlat en positiv, men ändå inte överromantiserad bild av både kärnfamiljen och det äldre svenska samhället i stort, samt spridit kunskap om äldre svenska traditioner, maträtter, språkliga uttryck och mycket annat till miljontals svenska barn. Hennes kulturbevarande gärning är ofantligt stor.

Så får man enligt kultureliten,

som ju alltid tror sig veta bäst, inte säga om man är sverigedemokrat. Ty för Sverigedemokraterna råder enligt den politiskt korrekta klokskapen inte full yttrandefrihet. Följaktligen hade Aftonbladet uppåttat en rad skådespelare vilka som barn och unga medverkat i olika filmatiseringar av Astrid Lindgrens böcker att fördöma Björn Söders lovord till Astrid Lindgren och i rörande endräkt påpeka, att Astrid nu sannolikt vänder sig i sin grav eller möjligen gråter i sin himmel. Och själv skulle hon gissningsvis ha stått i första ledet och protesterat om hon levat nu. Dessa teman har gått igen i talrika kulturartiklar i etablerade fulmedier.

Jag vill emellertid här lyfta fram en artikel som avviker något från mallen, och den är skriven av inte okända Annette Kullenberg på Expressens kultursidor den 23 oktober (Kullenberg torde vara mest bekant för att hon gisslat den svenska överklass hon själv tillhör i en bok från 1974). I Kullenbergs aktstycke anar man en ironisk ansats. Hon skriver så:

Fy på dig, Jimmie Åkesson! Nu har ni utnyttjat Astrid Lindgren för att komma in i riksdagen. Tänk på att hon skrev sagor. Tänk på att hon är död och inte kan stå upp och säga: Jag är berättare och ingen politiker. Så där tycker inte jag att ni ska göra mot henne. För hon har inget med inrikespolitik att skaffa. För säkerhets skull vill jag nu varna dig: rör inte Verner von Heidenstam ... När det gäller Viktor Rydberg så är det riktigt att han skrev en del om tomten. Men tänk på att han även skrev om Singoalla. Rydberg är kanske inget för dig, inte just nu ...

Inte heller bör Jimmie, som Kullenberg alltså riktar sig till, nämna kända svenska skaldar som Fröding, Stagnelius eller Dan Andersson. Beträffande den senare skulle vänstersossen Göran Greider på Dala-Demokraten bli upprörd om SD hänvisade till honom, påstår hon.

Ärligt talat vet jag inte om Annette Kullenberg är ironisk när hon skriver detta. Kanske fick hon bara ett infall efter ett par glas vin för mycket hemma på sin kammare och brydde sig inte om att läsa igenom det hon skrivit innan hon klickade på sändrutan. Icke desto mindre kan man mycket väl uppfatta detta som ett ironiskt ironiserande över medias övermaga Bror Duktig-attityd gentemot oss sverigedemokrater. För övrigt är det naturligtvis helt felaktigt att tolka partisekreterare Söders ord om Astrid Lindgren som ett led i ett politiskt röstfiske.

Björn konstaterade ju endast att Lindgren betytt ofantligt mycket för att levandegöra bilden av det traditionella Sverige och för att, exempelvis i "Bröderna Lejonhjärta", ha tagit upp den djupa frågan om gott och ont. Jag citerar ur Söders tal:

I Nangijala upplever bröderna äventyr och tillsammans med andra motståndsmän för de kampen mot den ondskefulle Tengils förtryck och draken Katla. Att stå upp mot orättvisor och förtryck är något vi sverigedemokrater – kanske mer än andra – väl känner till.

Dessutom är det inte riktigt att fränkänna Astrid Lindgren inrikespolitiskt engagemang. Med sin vuxensaga "Pomperipossa i Monismanien" beskrev hon hur staten genom en allt expansivare skattepolitik bokstavigt talat tar levebrödet

ur munnen på svenska medborgare. Många bedömare anser att det var Astrids insats som möjliggjorde den borgerliga valsegern 1976, vilken som bekant bröt Socialdemokraternas 44-åriga obrutna maktinnehav.

När det gäller Viktor Rydberg, min personliga svenska favoritskald, kan jag rekommendera Annette Kullenberg att läsa min artikel om honom i SDK 82. Med vidhängande citat från Singoalla och allt.

Nu är det under alla omständigheter dags att gå vidare. En valplattform som kommer att visa ledarskribenter och kulturknuttar att Sverigedemokraterna på intet sätt är ett enfrågeparti är under produktion och kommer att utgöra basen för den förvisso törnebeströdda vägen mot riksdagen.

Men låt oss först ladda batterierna inför den stundande valrörelsen genom att njuta av en riktigt traditionell Svensk Jul med skinka, lutfisk, Jansons frestelse, julöl och sill med lilla nubben och allt det där. Lagg därtill med jämna mellanrum "Vi är på gång nu" på CD-tallriken. Utan att för den skull glömma bort att julens huvudperson för många är Jesus Kristus, vår frälsare. Som det heter i Jesajas bok 9:6:

Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given, och på hans skuldror skall herradömet vila, och hans namn skall vara: Underbar i råd, Veldig Gud, Evig fader, Fridsfurste. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Jan Guillou avslöjad som KGB-agent redan 1978

Chefredaktör
Tommy Hansson

JAG HAR STÖTT IHOP med Jan Guillou en gång. Det skedde den 1 november 1978, då jag var inbjuden till en presskonferens på Wenner-Gren Center i Stockholm då säkerhetsanalytikern Dragan Jovius (1929–1999) bok "Sovjet-spionage i Sverige – dess taktik och verksamhet" (S:t Georgs förlag) presenterades.

Presskonferensen hade samlat ett stort antal journalister, militärt verksamma personer och andra intresserade. En av de figurer som syntes i vimlet var den lindrigt nyktrare Stig Bergling, senare dömd till livstids fängelse för spioneri för Sovjetunionens räkning. Jan Guillou anlände till Wenner-Gren Centers festvåning högst upp i byggnaden iförd sportig klädsel, enligt uppgift efter en cykeltur längs Sveavägen.

Guillou blev emellertid bestämt avvisad av mötesfunktionärerna, eftersom han saknade den speciella förhandsinbjudan som krävdes för inträde. Med tanke på avslöjandena om att Guillou haft ett nära samröre med den sovjetiska säkerhets- och spionorganisationen KGB måste man säga att funktionärerna tog ett mycket klokt beslut.

Det är extremt intressant att läsa vad Dragan Jovius skrev om Jan Guillou för 31 år sedan. Jag tror inte jag gör mig skyldig till någon överdrift om jag säger att Jovius måste ha varit utrustad med profetiska gåvor – antingen det, eller också initierade sakkunskaper. Förmodligen båda.

Ett kapitel i Dragan Jovius bok har nämligen rubriken "IB-avslöjarna som KGB:s verktyg" (sidorna 148–157). Författaren utgår från Guillous och Peter Bratts artikel i den marxistiska tidskriften Folket i Bild-Kulturfront den 16 maj 1973, vilken avslöjade den dittills okända svenska spionorganisation som gick under den inofficiella beteckningen IB. Denna förkortning uttyds ibland "Inhämtning Birger" efter dess chef Birger Elmér, ibland Informationsbyrå. Jovius skriver:

Redan vid första genomläsningen av artikeln inställer sig frågan vems och vilkas ärende artikelförfattarna gick? ... Bratts och Guillous artikel förutsätter minst sagt observationer som sträcker sig både i tid och plats

utöver det normalt möjliga med tanke på deras ålder och erfarenhet ... Observationer av det här slaget förutsätter kännedom om tid och plats och även ingående kunskap om vilka utländska diplomater [som] arbetar för deras respektive underrättelsetjänst. Att beskriva så i detalj besök hos Elmér förutsätter också att iakttagarna kände till de utländska diplomaternas dagliga arbetsschema och planerade besök.

Den tränade analytikern Dragan Jovius – jag kände Dragan väl och översatte en bilaga om sovjetiska olikänkande från engelska för hans bok "Sovjethotet mot Norden" (1983) – utgår från att Guillou och Bratt hade fått sina detaljerade uppgifter om de utländska diplomaternas besök hos IB-chefen via KGB. Jovius ser exempelvis ett samband mellan IB-lokalernas läge och de sovjetiska diplomaternas boendelägen.

Mot den här skisserade bakgrunden kan jag inte säga att jag är förvånad över blottläggandet av Guillous ömkliga samarbete med säkerhetstjänsten hos Sveriges fiende nummer ett, Sovjetunionen. Särskilt inte som jag nyligen läst en bok av den före detta IB-medarbetaren Gunnar Ekberg; "De ska ju ändå dö. Tio år i svensk underrättelsetjänst" (2009).

Ekberg, som var en av de IB-agenter som hamnade i livsfara genom Bratts och Guillous skri-

verier, berättar historien om hur han blir kontaktad av journalisten Arne Lemberg. Denne berättar om hur han själv och Guillou brukade träffa den sovjetiske underrättelsemannen Jevgennij Gergel på restaurang Tennstopet nära Odenplan i Stockholm (Gergel var verksam för KGB i Sverige 1964–1970, varav åren 1969–1970 som resident i Stockholm). Ekberg drar slutsatsen att KGB försökte värva Jan Guillou som agent.

Att ryssarna lyckades med detta framgår med full tydlighet av Expressens avslöjanden, som bygger på tidigare hemligstämplade Säpo-dokument. Guillou var betald medarbetare åt KGB under åren 1967–1972, då han säger sig ha hoppat av för att inte äventyra det förestående IB-scoopet.

Guillou har – enligt min åsikt med ringa framgång – sökt skoja bort respektive bortförklara det faktum att han under en följd av år medvetet arbetade emot Sveriges intressen i maskopi med Sovjetunionen. IB-avslöjandet, som på goda grunder kan anses ha syftat till att underminera det västdemokratiska svenska samhället för att bereda väg för en kommunistisk revolution, bör också ses i det ljuset. ■

Tommy Hansson

SD KURIREN

En budkavle är utskickad. Den löper genom dag och natt. Den går, såsom otaliga budkavlar fördom har gått, rättsols från gård till gård, från härad till härad. Det är den löpande elden som genom dag och natt skall kringföras. Budkavle går! Rid i natt!

Vilhelm Moberg, 1941

Sverigedemokraterna

Box 200 85
104 60 Stockholm
08-50 00 00 50
info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-Kuriren

Box 130 45
250 13 Helsingborg
0455-151 33
redaktion@sdkuriren.se
www.sdkuriren.se

Chefredaktör

Tommy Hansson
tommy.hansson@sdkuriren.se

Ansvarig utgivare

Richard Jomshof
richard.jomshof@sdkuriren.se

Redaktion

Hans-Olof Andersson
Mattias Karlsson
Jens Leandersson
Johnny Skalin

Utgivning

SD-Kuriren utkommer med cirka sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

Prenumeration, 6 nummer

150 kronor på bg 5280-7005.

Annonsering

Se www.sdkuriren.se eller ring 0455-151 33.

Upplaga

25000 ex (december 2009)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsutklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

© Sverigedemokraterna. Eftertryck tillåts endast om källan anges.

ISSN 0284-6861

SD-Kuriren på nätet – uppdateringar dygnet runt, 100 000 besök per månad.

Jimmie Åkessons omdiskuterade debattartikel:

Etablissemanget blundar för farorna med islamiseringen

Malmömoskén befinner sig i ständig tillväxt.

EN AV MÅNGKULTURENS många inneboende paradoxer är att den, trots sitt universella anspråk, är ett monokulturellt fenomen som endast funnit grogrund i den postmoderna, oikofoba västvärlden och som därför också tar sin utgångspunkt i västerländska fenomen och erfarenheter när man bedömer och analyserar omvärlden. Den västerländska erfarenheten ses som ett högre utvecklingsstadium, som resten av världen bara inte hunnit uppnå ännu.

Detta är också anledningen till att dagens mångkulturella svenska maktelit är så totalt blind för farorna med islam och islamisering.

Man utgår från att muslimer inte vill någonting hellre än anpassa sig till ett västerländskt levnadssätt och västerländska normer, liksom att islam i grund och botten är samma sak som kristendom, med den enda skillnaden att muslimer har ett annat namn på gud.

Därmed antar man också att man kommer att kunna tämja islam på samma sätt som sekulära krafter sedan århundraden tillbaka tämjat den europeiska kristendomen och förpassat den till den privata sfären.

Islam skiljer sig dock från kristendom på flera avgörande punkter, till exempel gällande distinktionen mellan andlig och världslig makt och synen på vålds-användning. Islam har ingen motsvarighet till

Nya testamentet och inget allmänskligt kärleksbudskap. Dessa skillnader har också gjort att islam och den muslimska världen aktivt har avvisat upplysningen och humanismen.

Detta, tillsammans med nästan 1400 år av krig och motsättningar mellan islam och det kristna Europa, tror sig nu dagens makthavare kunna övervinna i en handvändning.

Såhär långt tvingas man dock konstatera att islam har påverkat det svenska samhället i betydligt högre utsträckning än det svenska samhället har påverkat islam. Massinvandringen från muslimska länder tillsammans med de relativt höga födelsetalen inom den muslimska befolkningsgruppen talar för att denna utveckling kommer att fortsätta om inte en politisk kursändring sker. Naturligtvis är en betydande andel av Europas muslimer inte bokstavstroende, även om de flesta studier som gjorts på området visar att fundamentalisterna är en stor och växande minoritet.

Rotlösheten, som den mångkulturella samhällsordningen underblåst hos många andra och tredje generationens invandrare, har fått många att söka sig till islam som en identitetsskapande och samlande kraft och vi upplever nu en radikaliseringsprocess bland muslimska ungdomar i Europa.

I Sverige finns mig veterligen inga kända studier på området, men i en brittisk undersökning från 2007 uppgav 37 procent av de unga, brittiska muslimerna att de skulle föredra sharia-lagar framför brittisk lag och lika många ansåg att den som konverterar från islam skall avrättas. I andra studier från bland annat Frankrike och Tyskland kan samma mönster urskiljas.

För tjuugo år sedan tror jag att de flesta svenskar skulle ha mycket svårt att tänka sig att islam skulle komma att bli Sveriges näst största religion, att svenska konstnärer som kritiserar eller skojar med islam skulle leva under ständigt dödshot, att ett tiotal muslimska terrororganisationer skulle komma att etablera sig i Sverige, att ledande muslimska företrädare skulle framföra krav på införandet av sharia-lagar i Sverige, att svenska landsting skulle använda skattebetalarnas pengar till att skära av förhuden på fullt friska småpojkar, att Sverige skulle ha flest våldtäkter i Europa och att muslimska män skulle vara mycket kraftigt överrepresenterade bland förövarna, att svenska badhus skulle införa separata badtider för män och kvinnor, att svenska kommuner skulle överväga införandet av könssegraderad simundervisning i skolorna, att frysdiskarna i våra livsmedelsbutiker skulle erbjuda ritualsaktat kött samtidigt som svenska försko-

lor slutar att servera fläskkött, att svenska skolor skulle införa nya lov för att fira avslutningen på Ramadan samtidigt som kyrkliga skolavslutningar förbjuds på fler och fler skolor och så vidare.

Allt detta är i dag en del av den svenska verkligheten. Frågan är hur det ser ut om ytterligare några decennier, när den muslimska befolkningen, om nuvarande takt håller i sig, har flerdubblats i storlek och många av Europas större städer, inklusive Malmö, med största sannolikhet har en muslimsk majoritet.

Den mångkulturella samhällseliten ser kanske denna framtid som en färgglad intressant förändring av ett Sverige och Europa som man allt som oftast förnekar ens någonsin har varit svenskt eller europeiskt.

Som sverigedemokrat ser jag detta som vårt största utländska hot sedan andra världskriget och jag lovar att göra allt som står i min makt för att vända trenden när vi går till val nästa år.

Jimmie Åkesson
Partiledare

Fotnot: Oikofob är den brittiske filosofen Scrutons benämning på en person som föraktar sin hembygd.

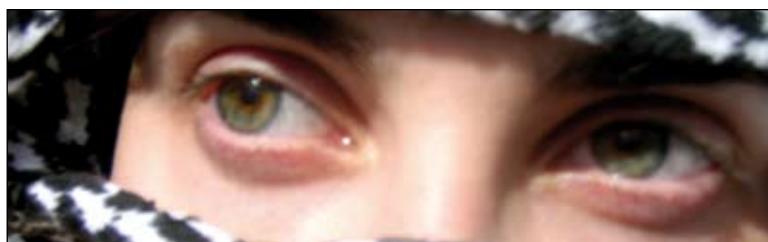
Varför inte kritisera en lära som vill förgöra oss?

INDIGNATIONEN OCH KRÄNKTHETEN bland den mediala och politiska eliten efter Jimmie Åkessons debattartikel i Aftonbladet är så stor att darret från deras underläppar sannolikt ger utslag på Richtersskalan.

En av de allra mest kränkta är Maud Olofsson. Efter att i SVT först direkt ha beskyllt Jimmie Åkesson för att inte erkänna principen om alla människors lika värde och sedan indirekt jämfört honom med historiens värsta massmördare, så blev hon otroligt kränkt av att han frågade henne ifall man kan förespråka sharia-lagar och samtidigt företrädare centerpartiet.

Jimmie Åkesson menar att islam är ett hot mot det svenska samhället och att det svenska samhället därför bör sluta anpassa sig till islam. För detta har han utmålats som djävulen reinkarnerad. För att sätta den senaste tidens uppståndelse i lite perspektiv, skulle jag vilja göra följande tankeexperiment:

Ponera att jag imorgon skulle starta ett politiskt parti där det stod inskrivet att alla som inte tillhör mitt parti är mindre värda, att de som motsätter sig min lära ska dö-

das eller torteras, att tjuvar ska få sina händer avhuggna, att kvinnor är underlägsna män och om de inte visar undergivenhet så får man slå dem. Och att när väl mitt program är genomfört så får det aldrig ändras, även om 99 procent av befolkningen skulle vilja det, eftersom det är heligt. Ponera vidare att mitt parti snabbt skulle få nära en halv miljon anhängare, att femtio tusen nya anhängare varje år skulle strömma till

från utlandet och att samhället, sakta men säkert skulle börja anpassa sig efter partiets krav.

Skulle det politiskt korrekta etablissemanget i Sverige i ett sådant

läge beskylla den som uttryckte oro för denna utveckling för att vara födomsfull och hatisk? Om inte, vad är i så fall skillnaden mellan det parti jag nyss beskrev och islam? Dessa saker står ju i Koranen och Koranens betydelse för muslimer är väl minst lika stor som principprogrammet för medlemmar av ett politiskt parti?

I likhet med de politiska partierna strävar också islam efter att få

makten över samhället och över hur människorna ska leva sina liv.

Vidare undrar jag om den svenska journalistkåren skulle låta företrädare för mitt tänkta parti komma undan med att säga att skrivningarna i programmet kan tolkas på olika sätt och att det inte är så mycket att hänga upp sig vid? Jag undrar också om Socialdemokraterna och svenska kyrkan skulle samarbeta med mitt parti?

Slutligen undrar jag varför det görs en sådan enorm skillnad på politiska ideologier och på religioner som gör anspråk på den världsliga makten? Konsekvenserna för samhället och människorna blir ju desamma. Hur kan det komma sig att vi svenskar inte får kritisera en lära som vill förgöra oss?

Mattias Karlsson
Redaktionen

Ökänd islamist förföljer judar

► Mohamad Omar från Uppsala, vill tillsammans med radikala muslimer och radikala vänstern starta ett antisionistiskt parti, uppger Sveriges Radio den 1 november.

Under det senaste halvåret har Omar jobbat aktivt för att skapa en radikal antisionistisk rörelse i Sverige. Omar är känd som poet, skribent och debattör, tidigare ofta inbjuden till olika kulturprogram, och har även suttit i juryn för Augustpriset. Bland de personer som samlats omkring partiet är många redan kända antisemiter. ■

99-åring nekad äldreboende

► En 97-årig man och hans 99-åriga maka nekas plats på äldreboende i Mjölby, skriver SVT den 2 november.

Kommunen och länsrätten motiverar beslutet med att paret är för ”piggt”, något de anhöriga inte håller med om. Paret hälsa har istället blivit allt sämre och därför anser anhöriga att de behöver komma till ett självständigt och tryggt boende. Idag bor paret i en villa med städning var fjortonde dag. ■

Allt fler illegala invandrare

► Allt fler asylsökande som fått avslag håller sig undan avvisning och lever gömda, uppger Sveriges Radio den 29 oktober.

Under 2005–2006 gavs 30 000 asylsökande amnesti, varvid antalet illegala invandrare minskade kraftigt; för att nu återigen öka. Sedan slutet av förra året har antalet illegala invandrare ökat med tusen personer och i september i år gömde sig 8 700 personer i landet, att jämföra med piken inför amnestilagen då cirka 10 600 var efterlysta. ■

Fortsatt stigande arbetslöshet

► 8,3 procent av arbetskraften, eller 405 000 personer, var i september arbetslösa, enligt Statistiska centralbyrån (SCB).

Jämfört med motsvarande månad i fjol är därmed 117 000 fler arbetslösa. Antalet sysselsatta var i september 4 478 000 personer. Enligt SCB var nedgången störst bland ungdomar. Mätningen visar även att långtidsarbetslösheten mer än fördubblats. ■

18 procent vill se SD i riksdagen

► Enligt en Sifundersökning genomförd i samarbete med SVT:s Agenda, vill 18 procent – närmare en femtedel av Sveriges befolkning – se Sverigedemokraterna i riksdagen.

Det var i SVT:s program Agenda, som sändes den 25 oktober, som det framkom att 18 procent hade svarat ”bra” på frågan om det vore bra eller dåligt om Sverigedemokraterna kom in i riksdagen 2010. Ytterligare 14 procent hade valt att svara ”vet ej” på frågan. ■

www.sdkuriren.se

Gabriellas funderingar

Det har varit mycket om SD i media den senaste tiden. Efter Landsdagarna i Ljungbyhed sändes mötet på SVT 24 och på måndagen efter mötet publicerades Jimmie Åkessons debattartikel om islam i Aftonbladet. Och sällan har väl våra telefoner varit så nedringda som då. Liknande bevakning tror jag inte vi har upplevt sedan Muhammed-konflikten. Många av de människor som ringde oss ville förstås uttrycka sitt stöd, det tycks finnas en enorm uppdämd irritation där ute över hur det svenska samhället anpassas efter de som kommer hit utifrån, istället för tvärtom. Antalet medlemsansökningar som strömmade in under de följande tre dagarna saknar motstycke i partiets historia.

Sen finns det den andra sidan. Trista mail, enstaka hot, blogginlägg där man uttrycker sin avsky för SD och våra företrädare. Mängder med artiklar i tidningar, debatter på TV och uttalanden från etablerade politiker och mediapersongligheter. Med denna enorma mängd text och tal som producerats med anledning av vår artikel skulle man ju kunna tänka sig att det skulle finnas en mångfald bland fördömandena och argumenten (med tanke på hur fantastisk det ska vara med mångfald enligt bland andra Maud Olofsson), men nej. Det är samma skräp alltihop.

Det skulle vara rasistiskt att kritisera islam. Påståendena skulle vara felaktiga, men ändå har man inte redovisat några källor som säger motsatsen till det vi påstått. Vår anledning att kritisera islam skulle vara att vi är rädda för allt som inte hör till bilden av Bullerby-Sverige. Kritiken mot oss som personer tenderar ofta att handla om att vi är fega, korkade och dåligt pålästa. Men det slutar ju alltid där. Man slänger bara ur sig ett påhopp på oss som personer, och tänker väl att det räcker där. Men jag tror att man tänker fel då.

Väljarna är i allra högsta grad kapabla att tänka själva. Väljarna lever ute i det verkliga Sverige, i den mångkulturella sörja våra riksdagspartier har skapat, med vanligt folks väl och ve som insats. Vanligt folk vet mycket väl hur det ser ut med överrepresentation inom brottslighet, oavsett om de läst BRÅ:s rapporter eller inte. Folket vet mycket väl varför det har varit nedskärningar inom snart sagt alla kärnverksamheter i många år nu, inte bara sedan finansskrisen slog till. Väljarna vet vad det är som kostar. Särskilt de väljare som bor i Malmö, Stockholms förorter och gamla små brukssamhällen som plötsligt fått en flyktingförläggning eller två. Därför kan jag tycka att det är så oerhört naivt och rent ut sagt korkat av politiker och politiserad media att fortsätta att hårdnackat vägra erkänna att invandringen har kostat mer än den smakat för Sverige och svenskarna.

Varför fortsätter man hävda att de som får uppehållstillstånd i Sverige är flyktingar när det inte är sant? Varför fortsätter man försöka komma med bortförklaringar till invandringens olika problematiska följder, istället för att säga "Okej, vi hade fel – nu måste vi diskutera en faktisk lösning på problemen"? Om nu SD i riksdagen 2010 är ett sånt enormt skräckscenario att man börjar diskutera seriöst oheliga allianser för att förhindra att vi får inflytande, varför försöker man då inte eliminera risken genom att faktiskt ta väljarna på allvar och ärligt diskutera det som oroar dem? Och med ärligt menar jag förstås att stå för hur brottsstatistiken ser ut, hur siffrorna för anhöriginvandring respektive faktisk flyktingmottagning ser ut, och vad invandringen faktiskt kostar varje år och vad man kan få för de pengarna i invandrarnas ursprungsländer, respektive i Sverige. Och kanske skulle man också våga prata om kulturskillnader, vad som är acceptabelt att kräva som invandrare och vad som kan krävas av invandrare, om hur man betar sig mot varandra i Sverige och vilka svenska kulturyttringar som faktiskt har fått stryka på foten i mångkulturens spår.

Men för all del, kära etablisseman. Fortsätt gärna behandla väljarna som idioter, de kommer att betala tillbaka. Och det, mina vänner, det kommer att kännas.

Åkessons debattartikel ej hets mot folkgrupp

JUSTITIEKANSLERN, JK, inleder ingen förundersökning mot Aftonbladet med anledning av Sverigedemokraternas debattartikel om islam.

Efter Jimmie Åkessons debattartikel i Aftonbladet anmälde

flera personer tidningen, då de ansåg att artikeln bröt mot tryckfrihetsförordningen och hetsade mot folkgrupp. Den åsikten delar emellertid inte JK, som fattat beslut att inte inleda förundersökning. ■

Glesbygdens problematik

Rovdjurspolitik och mackdöd

I Runars ungdom fanns sju lanthandlare i Västra Ämterviks församling. De flesta av dem sålde också drivmedel. Idag återstår bara Sundéns lanthandel

VID LANDSDAGARNA var det flera motioner som behandlade landsbygdsfrågor, och två av dem som vann gehör var frågorna om rovdjur och avveckling av servicen på landsbygden genom bensinstationer. Runar Filper, distriktsordförande från Värmland, ger sin syn på att Sverigedemokraterna tog så klart ställning i landsbygdsproblematiken.

– Under seklernas gång har människorna upplevt frihet på sina egna marker där man bedrivit boskapskötsel och jakt. Nu råder förbittring i de mellansvenska skogsbygderna där vargstammens koncentration har blivit för stor. Både vanliga hundägare och jägare oroas av att mista sina hundar vid sammanträffande med varg. Myndigheternas tidigare undfallenhet och långa utredningstider har gjort frågan mycket infekterad, samtidigt som föräldrar inte låter sina barn gå till eller hem från skolbussens uppsamlingsplats mörka morgnar och eftermiddagar.

Närmare folket

– Ridande flickor har förföljts och vargar har varit allmänt närgångna, fortsätter Runar Filper. Måttet

är rågat i de vargtäta regionerna. I de norrländska länen och Dalarna har björnstammen vuxit sig alltför stor. På hela 1900-talet finns bara ett dödsfall dokumenterat; när en jägare i Jämtland dödades 1902. Men i takt med att stammen ökat lavatar har björn och människa kommit varandra alltför nära, och 2004 och 2007 inträffade tragiska dödsfall vid möte med björn.

Runar Filper understryker det allvarliga i situationen:

– Bara turen har gjort att inte fler dödsfall inträffat. Vi kommer att få alltför liknande dödsfall om ingenting görs i frågan. Därför behöver björnstammen reduceras.

Partiets ställningstagande i rovdjursfrågan visar att våra medlemmar vill att makten ska komma från folket underifrån och att de sätter tilltro till mera lokalt och regionalt bestämmande.

– Ärenden som skydds- och licensjakt måste avgöras närmare folket som berörs av problemen, menar Runar Filper.

Rädda macken

Bensinmacken som för många på landsbygden är en träffpunkt och

tillhandahåller service är på väg att försvinna. Anledningen är att den socialdemokratiska regeringen tillsammans med Miljöpartiet beslutade år 2005 om att alla bensinmackar ska tillhandahålla förnybara drivmedel, den så kallade. pumplagen.

– Efter valet skärpte den borgerliga regeringen kraven ytterligare trots vallöften om att riva upp pumplagen, säger Runar Filper. Konsekvensen har blivit en mackdöd på landsbygden. När både privat och offentlig service läggs ned försvinner förutsättningarna för livet på landsbygden. Mötesplatsen är bygdens nav och sista utpost för social gemenskap. Sverigedemokraterna är numera det enda parti som verkligen bryr sig om människors hembygd och står upp för det myntade uttrycket att hela Sverige ska leva. Värmlänningen Filper fortsätter:

– De andra partiernas politik, som tvingar människor att lägga ned sin verksamhet eller tvingas flytta från sin bygd på grund av att där finns varken utkomst, trygghet för barnen eller möjlighet att bedriva boskapskötsel, jakt eller idka friluftsliv, är oroväckande. Men SD är ljusglimten i mörkret, vilket allt fler

Statoil som förvandlats till automatstation efter nedläggning och rivning sommaren 2008. Här var tidigare BP på 1980-talet.

insider. Vi är partiet med hjärta och själ för människorna på glesbygden och deras livsvillkor.

– Jag är glad över att landsbygds- och kulturfrågor får allt större utrymme i partiets politik, avslutar Runar Filper. ■

Jens Leandersson

Redaktionen

Landsdagarna krävde rättvisa åt pensionärerna

FRÅGAN OM LIKA SKATT på pension och arbete är en brännande het fråga, och Robert Stenkvist, Botkyrka fick inget bifall för sin motion i frågan men fick istället ett löfte om att det kommande valmanifestet skulle innehålla förslag som kommer att vara i linje med det föreslagna och som alla kommer att bli nöjda med.

– Lika viktigt som att förslag ska vara finansierade så ska svenska pensionärer inte betala högre skatt än yrkesverksamma, menar Robert Stenkvist. Sedan det nuvarande pensionssystemet togs i bruk har pensionärernas pensionsutveckling varit sämre än löntagarnas, trots att all pension är uppskjuten lön efter pensionsöverenskommelsen. Robert tillägger.

Robert Stenkvist anser att det är viktigt att sätta press på de andra partierna. Foto: Jens Leandersson

– Det är också så att pensionerna blev mycket lägre för många grupper efter denna reform av pensionssystemet.

Varför är det viktigt för SD att driva den här frågan?

– Ärligt talat så är det viktigt för att sätta press på de övriga partierna så att något positivt händer med våra pensioner. Det är helt enkelt så att många pensionärer som jobbat och slitit hela livet har det så dåligt att de inte lever värdiga liv på sin ålders höst, de borde få njuta sitt otium efter ett helt liv med hårt arbete. Det är fundamental rättvisa, helt enkelt, att de får något tillbaka efter allt de bidragit till i vårt samhälle genom hårt arbete. ■

Jens Leandersson

Redaktionen

Kent Ekeroth rapporterar från Prag:

Det behövs ingen byråkratisk koloss som EU för att handla, resa och ha utbyte inom Europa!

NÄR IRLÄNDARNA röstade ja till Lissabonfördraget, efter en kampanj där EU-kommissionen la ner ansevärd resurser på att stödja ja-sidan, kvarstod endast Tjeckiens president Vaclav Klaus underskrift för att Lissabonfördraget skulle bli verklighet.

I och med detta startade jag en kampanj och en namninsamling till stöd för Vaclav Klaus, för att visa att han har stort stöd hos de europeiska folken. Kampanjen startade den 4 oktober och kom igång bra. Till slut hade vi nått upp till 20 000 underskrifter samtidigt som datumet för den tjeckiska konstitutionsdomstolens beslut närmade sig.

Kampanjen var känd av Vaclav Klaus och hans kontor i och med att många hade e-postat dem, och själv hade jag haft korrespondens med hans kontor. Som ett resultat av detta blev jag inbjuden till presidentkontoret den 30 oktober för att överlämna namninsamlingen.

Samverka närmare

Jag anlände till Prag kvällen innan, checkade på in hotellet och mötte därefter Jiri Cerman, numera en vän som jag lärde känna genom kampanjen och som har hjälpt mig organisera mötet. Vi satte oss på en tjeckisk pub för lite mat samtidigt som vi diskuterade politik och morgondagen.

Dagen efter var det dags att be-

Kent Ekeroths Prag-besök fick mycket uppmärksamhet i tjeckiska media. Tyvärr kunde Kents lovvärda initiativ inte hindra president Klaus från att slutligen skriva under Lissabonfördraget.

söka presidentkontoret. Jag träffade Jiri vid hotellet och gemensamt tog vi oss till Pragslottet, där Klaus kontor ligger. Klockan tolv träffade vi Jiri Payne, mångårig medlem av tjeckiska parlamentet och numera en ledande kraft i det nystartade partiet Free Citizen Party, ute på slottsgården. Kort därefter intervjuades jag av tjeckisk media, bland annat av TV Nova och Idnes om kampanjen, min syn på EU och Lissabonfördraget. Sedan kom Vladislav Jakl, presidentens närmaste man, ut och tog emot namninsamlingen.

Efter överlämnandet gick jag på lunch med Jiri Payne, Petr Mach (partiledare för Free Citizen Party) och Jiri Cerman, där vi diskuterade våra olika partier och hur vi kan samverka för att ta tillbaka makten och självständigheten till våra nationer. Mötet var givande och gav nya

kontakter med likasinnade i Europa och vi ska inom närmsta framtiden se hur vi kan samverka närmare.

Mellanstatligt samarbete

Free Citizen Party är nystartat men har flera erfarna politiker som har mångårig erfarenhet från tjeckisk politik, bland andra Jiri Payne, som idag agerar rådgivare till president Vaclav Klaus, och Petr Mach som tidigare jobbade i Vaclav Klaus kontor innan han blev partiledare. Free Citizen Party har med andra ord starka kopplingar till nuvarande president Vaclav Klaus och hoppas bli en inflytelserik kraft framöver.

Ett bestående intryck från denna resa och andra liknande är hur väl det går att inom Europa handla, resa och ha utbyte utan en byråkratisk koloss som EU. Det krävs ingen överstatlighet för att göra detta möjligt. Det känns också betryggande att veta att det finns allierade ute i Europa som delar denna insikt, och jag hoppas att vi fortsätter att stärka våra kontakter med ambitionen att lämna detta odemokratiska EU och ersätta det med mellanstatligt samarbete med våra europeiska grannar. ■

Kent Ekeroth

SD, internationell sekreterare

Invandrare överrepresenterade i våldtäkter

– Varför ser det ut så?

EN FRÅGA SOM DISKUTERAS vid köksborden och som förtigs i media är invandrades överrepresentation i våldtäkter. Det är en politiskt inkorrekt fråga som är i behov av belysning.

Brottsförebyggande rådet (BRÅ) har gett ut två rapporter med tidsintervall på tio år. "Invandrades och invandrades barns brottslighet" gavs ut 1996 och efterföljaren "Brottslighet bland personer födda i Sverige och utlandet" gavs ut nästan tio år senare, året 2005. Rapporterna är statistiskt korrekta men behandlar alla typer av brottslighet utan uppdelning och saknar intresse för orsakerna till invandrararnas överrepresentation i våldtäktsstatistiken.

Vad gäller våldtäkter så finns det ingen vilja till diskussion eller problematisering och bara att påpeka överrepresentationen förknippas med främlingsfientlighet och är tabu. Resultatet blir en ond cirkel med ett problem som inte får dis-

kuteras och därmed inte kan lösas. Det är ett faktum att invandrare är överrepresenterade i våldtäktsstatistiken, konstaterade både Ahlberg 1996 och Martens 2005 i BRÅ:s rapporter.

Varför är invandrare överrepresenterade?

Ett vanligt argument till varför invandrare är överrepresenterade vid våldtäkter är att det skulle vara en reaktion på deras lägre socioekonomiska status, men det är ingen hållbar förklaring. Våldtäkt är dessutom endast en handling om makt och kontroll, inte sex, vilket ofta glöms bort. Christian Diesen, professor vid Stockholms universitet, presenterar i sin bok "Likheter inför lagen" två olika teorier som samspelar i varför invandrare är överrepresenterade som brottslingar.

Teorierna är Robert Mertons strainteorin (strain; frustration) och Travis Hirschis teori om sociala band. Strainteorin baseras på att det i samhället finns mål rörande exempelvis jobb och pengar. Invandrare eller invandrades barn kan möta större svårigheter att uppnå dessa mål varvid frustration uppstår som kan leda till ökad brottsbenägenhet.

Hirschis teori om sociala band går ut på att människor avhålls från att begå brott på grund av förbindelsen som de känner med samhället de lever i. Ju starkare banden är desto mer sätts på spel vid ett eventuellt

brott. Med anledning av segregationen har invandrare en mindre förbindelse med det svenska samhället och har mindre att sätta på spel och förlora vid ett eventuellt normbrott. Förutom de rättsliga påföljderna kan konsekvenserna även vara till exempel isolering från närstående och bekanta och framför allt uppsägning från jobbet.

Personer som har starka band till samhället som de lever i kan tänkas ha svårare att begå brott då dessa människor har mer att äventyra eller sätta på spel vid eventuell upptäckt. Men i många fall betraktar inte invandrare samhället som sitt hem och har varken så många bekanta eller ett jobb att förlora. Detta kan vara en anledning att invandrare i större utsträckning begår brott, i detta fall våldtäkter. Unga invandrarkillar i förorterna känner en frustration mot samhället och andra som är delaktiga i samhället på ett sätt som de själva inte är.

Detta i sig har skapat en kultur bland ungdomarna som mer eller mindre tillåter våldtäkter på svenska tjejer. Men det ska poängteras att ingen kultur tillåter våldtäkter. Våldtäktsmän föraktas i alla kulturer. ■

Jens Leandersson

Redaktionen

PARTILEDARE

Jimmie Åkessons blogg

www.sdkuriren.se

Maud Olofsson vilse i fablernas värld

En färgsprakande regnbåge som skimrar över en livfull skog, där fåglar kvittrar i olika tonarter, där människorna förnöjt går omkring och mumsar på ny spännande mat och gläds över att den gamla onda tiden då alla tvingades att äta bruna bönor och fläsk är över. Denna fablernas värld, som egentligen bara saknar ett gäng glada skuttande teletubbies för att bli alldeles fullkomlig, hotas dock av en grupp ondsinta personer som vill förneka människor att bli rättvist bedömda "utifrån" värmen i sitt hjärta, bara för att de råkar ha ett annat namn på gud och inte kommer från Borås. Om man ska utgå från vad Maud Olofsson skriver i en debattartikel i Aftonbladet den 24 oktober, är det uppenbarligen så den mentala bilden av det mångkulturella samhället, på fullt allvar, ser ut i Olofssons och den verklighetsfrånvända politiska elitens värld.

Den 20 oktober mötte jag själv Maud Olofsson i en direktsänd TV-debatt som jag främst kommer minnas för Olofssons oförmåga att ta ställning till islamism och försvaret av västerländska värderingar, samt hennes ifrågasättande av existensen av svensk och nordisk kultur.

I oktobermätningen från opinionsinstitutet United Minds erhöll Sverigedemokraterna rekordhöga sex procent och blev landets fjärde största parti och passerade bland andra Centerpartiet i storlek. Kanske beror detta på att fler och fler människor inte känner igen sig i den beskrivning av verkligheten och mångkulturen som Maud Olofsson vill förmedla? Kanske beror det på att fler och fler, i likhet med Sverigedemokraterna, börjat inse att massinvandring och mångkultur inte bara medför nya maträtter utan också ökat hedersvåld, segregation, motsättningar, rotlöshet, gängbildningar, våldtäkter och personrån, ifrågasättande av svenska traditioner och symboler, arbetslöshet, sänkta betyg och kunskapsnivåer i skolan, religiös fundamentalism, könsstämpning, kvinnoförtryck, tvångs- äktenskap, ökade kostnader och minskad välfärd?

Kanske beror det på att många svenskar har besökt Danmark och Finland och där med egna ögon har kunnat se att omtanke om den egna nationen och en ansvarsfull invandringspolitik inte alls leder till slutenhet och elände utan snarare till ökad välfärd, framåtskridande och trygghet?

Kanske beror det också på att Maud Olofsson inte framstår som trovärdig när hon nu hävdar att hon är trygg i sin svenska identitet, samtidigt som hon för en tid sedan hävdade att det inte är svenskar, utan invandrare, som byggt Sverige? Ett uttalande som för övrigt rimmar väl med statsministerns uppfattning om att endast barbariet är svenskt och att all utveckling har kommit utifrån.

Kanske har dessa faktorer också betydelse för de förändringar vi nu ser av det politiska landskapet?

Svaret får vi i september nästa år.

Mattor med vikingamönster

www.vikingcarpet.com

Vikingatidens runstenar är utan tvekan Nordens förnämsta bidrag till konsthistorien. Många ristningar är signerade arbeten, och några konstnärer har blivit kända för sin artistiska särart. Ett sätt att uppmärksamma denna konst är dessa mattor med mönster från originalstenar.

Starka krafter inom islam betraktar

MEDIADRETVET EFTER Jimmie Åkessons debattartikel i Aftonbladet den 19 oktober har varit intensivt. Debatten har inte minst kommit utgå från Aftonbladets rubriksättning av texten. När partiets pressavdelning tog kontakt med Aftonbladet för att ta reda på varför man ändrade rubriken till ett påhittat citat av Åkesson, försvarade Aftonbladet sig med att man anser sig kunna konstruera citat med den innebörd de själva läser in i sin tolkning av Åkessons artikel. Rubriken "Muslimerna är vårt största utländska hot", är således Aftonbladets eget påhitt, och inget som återfinns i texten.

I en kommentar till uppmärksamheten kring debattartikeln, skrev Jimmie Åkesson bland annat följande:

– Mitt syfte med artikeln var att förklara varför vi sverigedemokrater ser problem med islams framväxt i Sverige, samt det svenska etablis-

semangets undfallenhet för utvecklingen. Grundproblemet är inte att enskilda människor bekänner sig till en annan trosuppfattning än vad som varit rådande i Sverige. Problemet är att denna framväxt kommer att påverka det svenska samhällsklimatet i en riktning som jag inte vill se. En påverkan som vi nu kan se konkreta resultat av och som aldrig debatterats öppet i Sverige.

– Aftonbladet och andra medier påstår att min debattartikel utgår från en lång rad lögnar. Jag vill tillbakavisa detta. I debatten används också enskilda personer som uttolkare för vilka åsikter som är rätt och fel att ha om islam. Jag finner det befängt att någon ska kunna göra sig till uttolkare för en religion. Däremot har jag förståelse för att etablissemanget förkastar alla mina källor som visar på en bild av islams påverkan på det svenska samhället som etablissemanget inte vill ska komma fram.

debatt

Kontakta debattredaktionen
debatt@aftonbladet.se

Karin Lindblom, redaktör Karin Magnusson, debattchef Anders Thoreson, redaktör

PLUS & SNACK Användarnamn ***** Logga in Gå till lösenord? PLUS Prenumerera här! SNACK Bil mediet här!

Måndag 09-11-16 Sök på Aftonbladet Sök i ditt sökord här Sök

Tipsa Aftonbladet: MMS/SMS 71000

Startsidan

Debatt

Debattduellen

Debattskolan

Krönikörerna

Karin Magnusson

Lisa Magnusson

Sofia Mirjamdotter

Bloggerna

Jan Helin

Bloggvärldsbloggen

Lisa Magnusson

Sett, hört, läst

Redaktionens länklips

Nyheter

Sportbladet

Nöjesbladet

Aftonbladet TV

Plus

Svenska Hjältar

Debatt

Blogg

Wendela

Aftonbladet Debatt

Publicerat 2009-10-19 203 kommentarer

Textstorlek: [] [] []

Bloggat om ensamkommande flyktingbarn i Vellinge

■ **Skyller på Malmö**
Cilla Höller skriver: "Bilström menar att problemet handlar om hur ärendet är handlagt, att Vellingemoderaternas upprördhet är förställd och att Malmö nägonstans är skurken i dramat. Inte ett ord om heten, inte ett ord om rasismen och inte ett ord om hatet som flödar i Helsingborg."

■ **Integrera skåne**
"Jag tycker inte att vi ska överlåta Skåne åt Danmark. Jag tycker att det vore en bättre idé att försöka integrera Vellingeborna och alla andra skånska extremister i det så kallade svenska samhället. Att en del av dem har problem och beter sig illa är inte skäl nog att vända dem ryggen. De behöver stöd, och kanske terapi för att komma över sin främlingsräddsla," skriver Trohjärta

■ **Var är MUF:s barrikader**
Prankmonkey skriver: "Vellingeborna oropar sig för sina egna barns trygghet. Vi pratar om Vellinge, kommunen som brännmärker vanliga elever som utvecklingsstörda och sätter dem i specialskola. Byrå där var tredje tonårspråb testat anarki. Byrå där rektorn menar att dyslexi och anorexi är hittebä. För den som inte hörd - vi pratar alltså om Vellinge. Sveriges näst mest våldsmäktande kommun."

■ **Bloggredaktör: Linda Cederberg**

KLARÖR PARTIETS VÄRDEGRUNDER I dag publicerar Aftonbladet en debattartikel av Sverigedemokraternas Jimmie Åkesson (bilden). D en kan enligt höga jurister uttrycka hets mot folkgrupp men chefredaktör Jan Helin har ändå valt att publicera artikeln. Jimmie Åkessons text är viktig eftersom den mycket tydligt visar på vilka värdegrunder det parti som är på väg in i Sveriges riksdag står för. Foto: JELLY BESSON

"Muslimerna är vårt största utländska hot"

Åkesson: Jag ska göra allt i min makt för att vända trenden

DEBATT En av mångkulturens många inneboende paradoxer är att den, trots sitt universella anspråk, är ett monokulturellt fenomen som endast funnit grogrund i den postmoderna, ökofoba* världsliden och som därför

DEBATTÖREN

Jimmie Åkesson, 30,

SD bemöter Aftonbladet punkt för punkt

SVERIGEDEMOKRATERNAS pressavdelning går punkt för punkt igenom Aftonbladets 20 punkter med kommentarer från partiet:

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Islam skiljer sig från kristendomen på flera avgörande punkter, till exempel gällande distinktionen mellan andlig och världslig makt och synen på våldsanvändning.

Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar: Vår ståndpunkt är att Islam som religion i väsentliga avseenden skiljer sig från andra religioner. Inom kristendomen skiljer man sedan lång tid tillbaka på andlig- och världslig makt. Om Islam kunde genomgå en total reformation skulle denna uppfattning naturligtvis kunna förändras men så är inte situationen idag.

Det faktum att islams lagsystem är så omfattande och betraktas som givet av Gud, gör att ett lagstiftande parlament och därmed också demokrati betraktas som överflödigt av starka krafter inom Islam. Vi tror att detta är en av de huvudsakliga förklaringarna till så få, om ens några, muslimska stater har en fungerande demokrati.

Beträffande våldsanvändning så konstaterade till exempel The International Institute for Strategic Studies, i en studie för några år sedan, att muslimska grupper var inblandade i hela 23 av 32 av världens då pågående väpnade konflikter. Detta ser vi som en av flera tydliga indikatorer på att islam har ett problem med inneboende våldsamhet, som säkert till stor del kan härledas till att Islams främsta förebild, Muhammed, ägnade större delen av sitt liv åt krigföring mot ickemuslimer.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Islam och den muslimska världen har ak-

tivt avvisat upplysningen och humanismen.

Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar: Frågan är till viss del subjektiv till sin karaktär. Vår poäng är dock i första hand att islams huvudfärd och merparten av de stater där islam har en dominerande ställning inte präglas av upplysning och humanism i tillnärmelsevis samma utsträckning som Västerlandet och att det därmed finns en spänning mellan de båda civilisationerna. Att det finns perifera personer och tänkare inom islam som bekänner sig till upplysningen och humanismens principer förändrar inte detta faktum. I själva verket går det en vattendelare mellan Islam och Västvärlden i detta avseende.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Islam har påverkat det svenska samhället i betydligt högre utsträckning än det svenska samhället har påverkat islam.

Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar: Visst har enskilda muslimer säkert påverkats av det svenska samhället. Det är dock inte det vårt påstående handlar om, utan om huruvida islam och den muslimska kulturen i stort har påverkat den svenska kulturen mer än den svenska kulturen har påverkat islam. Det är horribelt att påstå att vi i Sverige kunnat påverka en världsreligion som islam i någon märkbar utsträckning. Däremot är Islam på väg att förändra det svenska samhället i flera väsentliga avseenden, vilket vi har visat.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Utvecklingen kommer att fortsätta på grund av massinvandringen från muslimska länder tillsammans med de relativt höga födelsetalen inom den muslimska befolkningsgruppen. Om nuvarande takt håller i

sig kommer den muslimska befolkningen att ha flerdubblats i storlek på några decennier.

Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar: När man pratar demografi spekulerar man. Ingen kan veta helt säkert hur det ser ut vare sig i dag, om femtio eller hundra år. Däremot kan man urskilja trender. Vare sig vi eller SCB sitter således inne med något facit, utan det får framtiden utvisa. Alla tycks vara överens om att den muslimska befolkningsgruppen växer, men uppgifterna kring hastigheten i befolkningsstillväxten varierar. I början av förra året rapporterade till exempel den brittiska tidningen The Times, om en studie från den brittiska motsvarigheten till SCB, som visade att den muslimska befolkningen i Storbritannien de senaste fyra åren har växt tio gånger snabbare än den infödda befolkningen.

Vem som helst borde ju förstå att om den muslimska befolkningsgruppen hela tiden ökar i förhållande till den svenska, så kommer den förstnämnda förr eller senare att bli en majoritet och dess inflytande på samhället kommer successivt att öka. Detta är enkel matematik, som vi inte förstår hur man kan ifrågasätta. Att det sedan finns olika uppfattningar om huruvida denna utveckling är bra eller dålig är en annan fråga.

I övrigt hänvisas till artikeln "20 procent av Europas befolkning muslimsk år 2050", som publicerades i SD-Kuriren nummer 83, 2009.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** De flesta studier som gjorts visar att fundamentalisterna är en stor och växande minoritet.

Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar:

■ Den tyska "Verlockender Fun-

damentalismus. Türkische Jugendliche in Deutschland" (Wilhelm Heitmeyer, Joachim Müller, Helmut Schröder) från 1997, visade att attityderna bland de turkiska andragenerationsinvandrarna i Tyskland såg ut enligt följande:

49 procent ansåg sig vilja leva efter koranen (följa gudomliga befallningar) och motsätta sig alla former av moderniserad islam (reformation).

65 procent var övertygade om sharia-lagens överlägsenhet jämförd med annan lagstiftning.

50 procent ansåg sig aldrig komma att anpassas till sättet att leva i väst utan hellre styras av islam.

56 procent ansåg alla andra religioner än islam vara falska (omöjliga att anpassa sig till) och tillskyndarna otrogna.

36 procent kunde tänka sig att utöva våld mot otrogna om det var till fördel för islam

23 procent ansåg det vara rätt att döda den som motarbetade islam

30 procent ansåg att författaren Salman Rushdie skulle avrättas för att ha smädat islam.

■ En undersökning gjord av institutet Foqus Ethno marketing, i december 2004, visade att var tredje muslim i Holland ville införa Shari'alagar i landet.

■ ICM-undersökningen, Storbritannien 2006, visade på en muslimsk radikaliserad och att bland annat att 40 procent av Storbritanniens muslimer vill att Shari'alagar skall införas i landet samt att cirka var femte tillfrågad uppgav sig sympatisera med "känslorna och motiven" hos de självmordsbombare som 2005 dödade 52 briter i en tunnelbaneattack.

■ En undersökning utförd av institutet Lansdowne Market Research, Irland 2006, visade att 36 procent

av de irländska muslimerna ville att shari'alagar skulle införas på Irland. Bland de unga muslimerna var det hela 57 procent som ansåg att Irland borde bli en muslimsk stat. 19 procent av de tillfrågade sade sig respektera Al-Qaida och Osama bin Ladin.

Dessvärre finns det begränsat med uppföljningsstudier då forskningen är så pass ny. Man bör trots det kunna utrona ett mönster då studierna tyder på en allvarlig radikalism bland unga muslimer också i synen på islamistiska terroråd i nutid. Flera av de europeiska studierna pekar faktiskt också på att fundamentalismen är större bland de yngre än bland de äldre generationerna, vilket talar för att vi kommer att få uppleva en ökad muslimsk fundamentalism i framtiden.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Rotlösheten, som den mångkulturella samhällsordningen underblåst hos många andra och tredje generationens invandrare, har fått många att söka sig till islam som en identitetskapande och samlade kraft och vi upplever nu en radikaliseringsprocess bland muslimska ungdomar i Europa.

Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar: Även om det inte finns några stora attitydundersökningar i frågan, finns det flera indikatorer på att en pågående radikaliserad existens:

■ Svenska Dagbladet uppger den 24 maj 2004 att företrädare för Södermalmsmosken i Stockholm vid inofficiella samtal uppgivit att de upplever ett växande problem med fundamentalism bland unga muslimer i Stockholm och att det börjat dyka upp grupper som stöder talibanerna i Afghanistan.

demokratin som överflödigt

■ När den ledande socialdemokraten, Nalin Peggul, i november 2005, tillkännagav att hon bestämt sig för att lämna Tensta uppgav hon den ökade radikaliserings bland muslimerna, främst de unga, som ett av huvudskälen.

■ Sydsvenska Dagbladets artikelserie "Haram inom islam" från februari 2006, gav flera exempel på radikaliserings bland unga muslimer.

■ Även Uppdrag granskningens program om islam och integrationen från 2006 gav flera exempel på växande fundamentalism bland unga muslimer i Sverige.

■ Kravallerna i Rosengård i december 2008, då muslimska ungdomar, under stridsropet "Allah Akbar!", angrep polisen i syfte att bevara sin källarmoské, borde också kunna betraktas som en i raden av indikatorer på en ökad radikaliserings.

■ I januari 2009 presenterades rapporten "Hot mot demokrati och värdegrund - en lägesbild från Malmö". Rapporten som utförts av Centrum för Asymmetriska Hot och Terrorismstudier (CATS) visade på en pågående radikaliserings bland Malmös muslimer.

Att mot bakgrund av ovanstående och de bägge experternas instämmande i vår grundtes, säga att Åkessons påstående i debattartikeln är fel, är märkligt. Ovanstående talar för den utveckling som Åkesson beskriver.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** I en undersökning från 2007 uppgav 37 procent av de unga brittiska muslimerna att de skulle föredra sharialagar framför brittisk lag och lika många ansåg att den som konverterar från islam ska avrättas.

Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar: Aftonbladet erkänner att påståendet är riktigt.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Islam är Sveriges näst största religion och det kunde ingen ana för tjugo år sedan.

Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar: Bedömningen av när islam blev Sveriges näst största religion beror rimligen på huruvida man betraktar Katolicismen som en egen religion eller ser kristendomen som en helhet. Frågan är dock obetydligt i sammanhanget. Vi tror inte någon vågar påstå att man i Sverige för några decennier sedan kunde förutspå hur stor invandringen från muslimska länder skulle bli. Hade man gjort det har vi mycket svårt att tro att det svenska folket hade betraktat det som en önskvärd utveckling. Avslutningsvis finner vi det märkligt att Aftonbladets så kallade "experter" kan uttala sig så tvärsäkert kring exakt när islam blev Sveriges största religion samtidigt som man i svaret på en annan fråga hävdar att det är omöjligt att säga exakt hur många muslimer det finns i Sverige.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Konstnärer som kritiserar eller skojar med islam lever under ständigt dödshot.

► **Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar:** Att Lars Vilks (som tecknade Muhammed som rondellhund) inte längre får hot är självklart. Hans verksamhet stör inte längre muslimer i världen och den hatiska stämningen mot honom har blåst över. Nästa konstnär som uttrycker något liknande i sin konst kan förmodligen dock räkna med samma hotbild. Vi har också kunnat läsa i tidningar om hur man på konstutställningar valt att plocka ned tavlor som ansetts kunna provocera muslimer. Den faktiska yttrandefriheten i Sverige har utan tvekan påverkats negativt av islams inflytande och islam har genom hot och våld fått en särställning i Sverige, då människor inte vågar kritiserar islam på samma sätt som man kritiserar kristendomen och andra religioner.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Ett tiotal muslimska terrororganisationer har etablerat sig i Sverige.

Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar: Sydsvenska Dagbladet rapporterade den 18 september 2001 att Svenska Säpo var på väg att överlämna information om militanta islamistiska rörelsers aktivitet i Sverige till sina amerikanska kollegor. I artikeln sägs det att: "Säpos terroristrotel såg under 1990-talet hur ett tiotal militanta muslimska rörelser - alla med stark koppling till internationell terrorism - etablerade sig i Sverige." Som exempel på dessa grupper nämns bland annat: Hizbollah, GIA, Al-Gamaa al-Islamiya, Al-Jihad, den egyptiska grenen av Islamiska Jihad.

Även om det exakta antalet islamistiska terrororganisationer som verkar inom Sveriges gränser inte längre skulle vara så många som påstås i debattartikeln, förändrar inte det kärnfrågan. Vi har idag i Sverige ett flertal farliga islamistiska terrororganisationer som verkar inom landets gränser. Det är skrämmande tycker vi sverigedemokrater, oavsett vilket begrepp man väljer beskriva dem med.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Ledande muslimska företrädare har framfört krav på införandet av sharialagar i Sverige.

Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar: Enligt Dagens Nyheter den 27 april 2006 hade Mahmoud Aldebe, ordförande för Sveriges muslimska förbund med cirka 70 000 medlemmar, sänt ut ett brev till samtliga riksdagspartier där han krävde införandet av sharia-lagar på det familjerättsliga området i Sverige. Trots vissa protester från andra muslimer har Aldebe kunnat sitta kvar som ordförande och fortsätta samarbeta med andra muslimska organisationer i Sverige.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Svenska landsting använder skattebetalarnas pengar till omskärelse av friska pojkar.

Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar: Detta är ingen överdrift. Detta pågår i flera landsting i Sverige idag. Att påstå något annat vore felaktigt.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Sverige har flest våldtäkter i Europa och muslimska män är mycket kraftigt överrepresenterade bland förövarna.

Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar: Sverige har inte bara flest anmälda våldtäkter i Europa utan ligger dessutom illa till när det gäller att klara upp våldtäktsbrott. Över 5 000 våldtäkter per år anmäls i Sverige medan anmälningarna i andra ungefär lika stora länder ligger på ett par hundra per år. När ett våldtäktsmål går till åtal så har Sverige den högsta andelen fällande domar. Det visar sig också att väldigt få svenska våldtäktsanmälningar är falska, bara två procent

I Sverige anmäls 46 våldtäkter per 100 000 invånare. Det är dubbelt så många som i England, fyra gånger fler än i de övriga nordiska länderna, Tyskland och Frankrike och upp till tjugo gånger fler än vissa länder i Syd- och Östeuropa. (Källa: www.dn.se/nyheter/sverige/flest-valdta-akter-i-sverige)

I rapporten "Invandrare och invandras barns brottslighet 1996:2" från Brottsförebyggande Rådet (BRÅ), framgår det att invandrare är överrepresenterade med 4,5 gånger jämfört med svenskar beträffande brottskategorin våldtäkt. Överlägset störst överrepresentation har invandrare från de muslimska länderna Algeriet, Marocko, Libyen, Tunisien och Irak.

BRÅ tittade på socio-ekonomiska faktorer som en förklaring till överrepresentationen, men kom fram till att detta inte förändrade bilden i någon nämnvärd utsträckning. I rapporten skrev BRÅ att det kan "konstateras att invandrararnas överrepresentation inte beror på ögynnsam fördelning av ålder, kön, bostadsort och socio-ekonomisk status."

I BRÅ-rapporten "Brottslighet födda i Sverige och utlandet 2005:17" framgår det att situationen inte förändrats nämnvärt sedan den förra rapporten gjordes. Den totala överrepresentation, liksom överrepresentation beträffande brottskategorin våldtäkt är ungefär densamma för invandrarkollektivet som helhet. I denna rapport redovisas inte våldtäktsmännens ursprungsland på samma sätt som i den förra rapporten. Det konstateras dock att personer från Nordafrika har den totalt sett högsta överrepresentationen beträffande samtliga brott varför det är rimligt att anta att det även denna gång är män från muslimska länder som har den största överrepresentationen också beträffande våldtäkt.

Det generella mönstret tycks vara detsamma även i andra länder. Den norska tidningen Aftenposten rapporterade den 1 september 2005 att utomeuropeiska män låg bakom två tredjedelar av de anmälda våldtäkterna i Oslo, trots att de bara utgör 14 procent av befolkningen.

I Dagens Nyheter den 11 februari

2000 intervjuades en grupp invandrarungdomar med muslimsk bakgrund angående en gruppvåldtäkten i Rissne några veckor tidigare. Svaren som framkom visar att det bland invandrare med muslimsk bakgrund finns attityder som skulle kunna utgöra en förklaring till överrepresentationen. Hur utbredda dessa attityder är, finns det dock, oss veterligen, ingen statistik på. Nedan följer ett citat från artikeln:

"... det är inte lika fel att våldta en svensk tjej som att våldta en arabisk tjej, säger Hamid. Den svenska tjejen får ju massor av hjälp efteråt, och hon har nog redan knullat. Men arabtjejen får problem med sin familj. För henne är det en stor skam att bli våldtagen. Det är viktigt att hon har kvar oskulden när hon gifter sig. [...] Det var ingen tillfällighet att det var en svenska som skändades i Rissne - det framgår tydligt av samtalen med Ali, Hamid, Abdallah och Richard. Alla fyra ser i någon mening ner på svenska flickor och hävdar att denna inställning är vanlig bland unga män med föräldrar som har invandrat till Sverige. [...] Det är alldeles för lätt att få en svensk hora ... tjej, menar jag, säger Hamid och ler generat över sitt ordval. [...] Många invandrarkillar är ju med svenska tjejer när de är tonåringar. Men sen när de ska gifta sig tar de en riktig kvinna från sin egen kultur som inte har varit med någon kille. Så ska jag göra. Jag har inte så mycket respekt för svenska tjejer. Man kan säga att de blir sönderknullade."

BRÅ:s egen statistik visar att de invandrare som är mest överrepresenterade i statistiken för våldtäkter kommer från länderna Marocko, Libyen, Algeriet och Irak. Det är rimligt att utgå från att de allra flesta av dessa invandrare är muslimer. I teorin skulle det naturligtvis kunna förhålla sig på ett annat sätt men tills dess några studier på området genomförs eller några trovärdiga belägg för motsatsen presenteras, måste man kunna utgå från att det till allra största del rör sig om muslimer.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Svenska badhus har infört separata badtider för män och kvinnor.

Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar: Detta är något väldigt nytt och partiet har upptäckt att frågan kommer upp i allt fler kommuner. Det är en skrämmande utveckling som precis börjat.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Svenska kommuner överväger införandet av könssegregerad simundervisning i skolorna.

Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar: I Sydsvenska Dagbladet den 8 april 2008 kunde man läsa att Malmös styrande politiker tillsatt en utredning om att införa könssegregerad simundervisning, eftersom många muslimska föräldrar tycker det är "syndigt" att pojkar och flickor simmar tillsammans och därför förbjuder sina barn att delta. Detta har lett till en kraftigt försämrad simkunnighet bland barnen i

invandrartäta stadsdelar. Påståendet är ingen överdrift utan det är ett faktum i Malmö kommun.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Frysdiskarna i våra livsmedelsbutiker erbjuder ritualslachtat kött.

► **Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar:** Aftonbladet erkänner att påståendet är riktigt.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Svenska förskolor slutar att servera fläskkött.

Sverigedemokraternas presstjänst styrker påståendet: På Malmö kommuns hemsida kunde man den 26 april 2007 läsa att flera av kommunens förskolor nu slutar att servera fläskkött till barnen. Orsaken är att det blir för dyrt att köpa in både fläskkött till de icke muslimska barnen och nötkött till de muslimska. Eftersom den muslimska minoriteten nu också övergått till att bli en majoritet på många skolor har skolorna också känt sig tvingade att anpassa maten för samtliga elever efter islams påbud.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Svenska skolor inför nya lov för att fira avslutningen på ramadan.

Sverigedemokraternas presstjänst styrker påståendet: Sigtuna och Huddinge kommun har fattat beslut om att införa ett nytt skollov för att fira eid al fitr, avslutningen på ramadan. I artikeln sägs det också att flera kommuner och stadsdelar överväger att följa exemplet eller redan har infört liknande lösningar. (Källa: Dagens Nyheter 2004-06-10)

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Kyrkliga skolavslutningar förbjuds på fler och fler skolor.

Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar: Aftonbladet erkänner att påståendet är riktigt.

► **Jimmie Åkesson hävdar:** Många av Europas större städer, inklusive Malmö, kommer med största sannolikhet att få en muslimsk majoritet.

Sverigedemokraternas presstjänst kommenterar: Malmö (population 278 000) is now one-quarter Muslim. And that proportion is rising rapidly due to continuing immigration and differential birth rates. Officials accept that most of the inhabitants will be of non-Swedish origin within a decade, and that a Muslim majority could follow soon after that. Like more obvious multi-ethnic places such as Birmingham and Rotterdam, Malmö would be a 'majority minority' city. (Källa: Financial Times 2008-01-18)

Vi hoppas att vi har fel men om utvecklingen håller i sig, så ser vi detta som sannolikt. Det intressanta här är att landets ledande politiker inte tycks se något problem med nämnda scenario. ■

Sverigedemokraterna på väg att bli stora i Vellinge

SÖDER OM MALMÖ ligger Vellinge kommun, som förutom centralorten även inkluderar de välbärgade badorterna Skanör och Falsterbo. Vellinge har den senaste tiden uppmärksammats sedan ett företag som Malmö kommun anlitat, hyrt lokaler för att inhysa så kallade ensamkommande flyktingbarn. Det rörde sig om den lilla byn Hököpinge, där de boende direkt protesterade mot att ofrivilligt bli utsatta för detta mångkulturella experiment. De politiskt korrekta mediernas fördömande lät inte vänta på sig.

I Vellinge har Moderaterna cirka två tredjedelar av rösterna i kommunalvalen. Det är en förkrossande egen majoritet. Men Sverigedemokraterna är på gång som utmanare mot denna ingrodda makt. SD-kuriren träffade Karl-Johan Persson, ordförande för den i september bildade lokalavdelningen:

Varför är Moderaterna så enormt stora i Vellinge?

– En stor del är på grund av att Vellinge kommun sedan många år tillbaka, flera årtionden faktiskt, inte har tecknat något avtal om att ta

emot flyktingar. Siffran hänger också samman med att det bor många traditionella borgare här.

Hur länge har Sverigedemokraterna i Vellinge funnits?

– Intresset för att rösta på SD har funnits under lång tid, så ny tyckte vi det var dags att bilda en lokal förening. Vi har nu en styrelse på fem personer, och ytterligare några andra aktiva.

Om moderaterna redan bedriver SD:s flyktingpolitik, vilken funktion har då SD i Vellinge?

Karl-Johan Persson är hoppfull om SD:s möjligheter i Vellinge kommun. Foto: Hans-Olof Andersson

– Det verkar som att moderaterna håller på att ge vika nu. Partitopparna högre upp pressar dem nu att byta politik.

Vad vill ni bedriva för politik i Vellinge, förutom att fortsätta den restriktiva flyktingpolitiken först?

– Inget är spikat ännu. Vi har diskuterat att moderaternas vill sälja ut Västra Ingelstad skola, det tycker vi inte är bra. Vi har även diskuterat stadsplaneringen. Man planerar att på flera ställen bygga nytt fast de som bor där inte vill detta. Vi förstår att det behöver byggas nytt men man bör lyssna på medborgarna. Vi är också mycket intresserade av de äldres situation. Bland annat maten för de äldre måste ses över.

Några andra frågor ni arbetar med?

– Det finns också miljöfrågor som måste tas upp. När jag och min familj upptäckte att vi sopsorterade så mycket att vi kunde beställa ett mindre sopkärl, så fick vi besked från kommunen att vi skulle få betala en avgift för bytet som gjorde att det skulle ta väldigt lång tid innan det hade lönat sig. Sådana regler

Ett antal sverigedemokrater hade mött upp när SDU höll torgmöte i Vellinge. Foto: Hans-Olof Andersson

belönar inte de som vill göra något för miljön.

Vad har ni för tankar och planer nu inför 2010, som är ett valår?

– Alla som vill engagera sig för SD på något vis, hör av er nu! Vi har gott hopp om att vinna flera platser i kommunfullmäktige, men det finns

även mycket annat att syssla med för att bygga upp verksamheten. Man kan nå oss på vellinge@sverigedemokraterna.se

Hans-Olof Andersson
Redaktionen

Sten Andersson: Vellinge är Moderaternas mönsterkommun

Vellinge har hittills varit något av en idyll – men kommer det att bli lika fridfullt efter de nya signalerna i flyktingfrågan?

UNDERTECKNAD VAR riksdagsledamot för Moderaterna från 1983 till hösten 2001 då jag lämnade partiet och blev "vilde" i riksdagen fram till valet hösten 2002. Skälet till att jag lämnade partiet var att jag inte tilläts kandidera på partiets Malmölista till valet 2002. Betonas bör att jag hade inga problem i moderaternas riksdagsgrupp utan tio i den grup-

pen värdade via TT att Malmö-moderaterna borde ge mig möjlighet att kandidera, men så blev det inte. Hur ser jag då på partiet idag?

Delar av moderat politik känner jag inte igen. För att nämna några exempel var försvarspolitik en moderat paradgren som inte finns längre. Ordet kollektivavtal var under min riksdagstid närmast en svordom i partiet, men verkar nu-

mera omhuldas enormt. Rätt eller fel, men så var det.

Stora M-problem

I dessa väderleksmässigt mörka dagar verkar Moderaterna ha stora problem centralt, regionalt och lokalt. I min hemstad Malmö visades nyligen i Sydsvenska Dagbladets intervju med partiet på många egendomligheter och skilda åsikter.

Den stabilitet Moderaterna i Malmö brukar framhäva verkar tillhöra en svunnen tid. För att hitta poänger i Malmö försöker nu partiet spela enbart för galleriet vilket kan vara en farlig sysselsättning.

Man gör nämligen stort nummer av att man minsann vill ha ett temporärt "flyktingstopp" till Malmö. Problemet är och det vet Malmö-moderaterna mycket väl att vid den nyligen avslutade centrala parti-stämman fick förslaget tydligt tummen ner! Sedan är det tydligen en debatt inom partiet huruvida man på något sätt ibland skall kunna rösta med Sverigedemokraterna.

Dylik kan förmodligen aldrig Reinfeldt acceptera då han för en tid sedan betecknade Sverigedemokraterna som råbarkade rasister.

Färre flyktingar

Värsta problemet just nu är förmodligen Vellinges attityd till ensamkommande utländska barn. Här verkar partiet centralt och lokalt hamnat i en allt annat än önskvärd situation. Partiledningen centralt vet väl att i många mätningar genom åren har moderata sympatisörer överlägset mest av alla ansett färre flyktingar till Sverige som ett bra

förslag. Detta innebär att problematiken i Vellinge blir besvärlig.

Ska man gå till för hårt angrepp på Vellinges moderater kan partister i andra delar av landet ställa en del frågor eller kanske reagera på sätt som partiledningen absolut inte vill. Vellinge var för inte så länge sedan den moderata mönsterkommunen, trots att partiledningen var medveten om Vellingemoderaternas, som det säkert uppfattas av många, absoluta och totala nej till flyktingar.

Passivitet och tystnad

Avseende Vellinge regionalt bör nämnas att när region Skåne beslutade om en kampanj för att fler skånska kommuner skulle ta emot ensamkommande utländska barn var det passivitet och tystnad från Vellinges moderater.

Vellinge har länge kunnat agera med partiledningens i alla fall tysta medgivande. Hur det blir nu får den som lever se ...

Sten Andersson
Kommunalråd SD Malmö

Antiislamiseringsfond vill bemöta islams totalitära ideologi

PÅ LANDSDAGARNA i oktober presenterade Ted Ekeroth "Anti-islamiseringsfonden" – ett nytt initiativ som ger alla möjligheten att bidra ekonomiskt till fonden, vars syfte är att informera om den pågående islamiseringen och vilka faror det medför. Ted understryker:

– Det är vår tids största utma-

ning att agera mot och bekämpa den totalitära ideologin vi kallar islam. Allt för få människor är medvetna om hur islam påverkar de samhällen de kommer till, allt för få människor känner till vad som skett på andra platser i världen och det är av yttersta vikt att informera om detta. Han tillade:

– De pengar som kommer in till

fonden kommer att användas för att hålla seminarier och debatter samt ordna olika kampanjer gällande islam och islamiseringen.

Hemsidan kan hittas på www.antiislamiseringsfonden.se och fonden har fått in över 20 000 kr i skrivande stund.

Bankgiro: 455-5900

Ted Ekeroth har tagit initiativ till en antiislamiseringsfond.

Bäste sverigedemokrat!

Jag tror att det är möjligt att förändra Sverige till det bättre och att det är möjligt att vända den nu pågående destruktiva förändringen av vårt land, som övriga partier gemensamt driver på. Jag tror att det är Sverigedemokraterna som kommer att visa vägen till en ansvarsfull invandringspolitik, pålitlig arbetsmarknad och ekonomisk trygghet för våra äldre. Jag är också övertygad om att Sverigedemokraterna har framgångsreceptet för att skapa trygghet och utveckling, så att Sverige åter ska kunna bli en världsledande nation.

I vårt Sverige är frihet, trygghet och en invandringspolitik med tydliga krav på dem som kommer till vårt land, självklarheter. Sverige behöver Sverigedemokraterna. Därför behöver vi ditt stöd för att kunna växa och få ett större inflytande på politiken i Sverige. Våra möjligheter till framgångar i valet 2010 är mycket stora, och det är endast våra begränsade resurser och brist på kandidater som är våra stora utmaningar.

Därför vill jag be Dig att bidra efter förmåga och hjälpa oss att skapa förutsättningar för en verkligt bra kampanj i den kommande valrörelsen 2010. En kampanj som leder Sverigedemokraterna in i riksdagen 2010.

Bästa hälsningar,
Jimmie Åkesson

SD-Valfonden november

Patrik E	100	Mattias L	200
Kenth H	200	Nils S	200
Carl C	816	Harald A	200
Ulf L	10	Karlsson	500
Jan A	50	Stefan G	200
Niklas K	100	Fredrik L	100
Anonym	150	Mats B	250
Magnus R	200	Axel K	200
Fredrik K	200	Thomas M	500
Hans H	200	Jens N	100
Jonathan N	400	Joachim H	500
Anonym	100	Andreas T	50
Jonathan N	250	Lennart A	300
Lars D	50	Anette S	100
Fredrik A	300	Sten i Sunne	200
Fredrik K	300	Olle S	1000
Daniel S	300	Marianne O	1000
Stepjan O	300	Olof L	1000
Sture J	100	Göran R	1000
Lennart A	500	Carl-Mikael	2000
Anonym	150	Peter P	1000
Harald S	200	Radislav M	1000
Kurt H	100		

Saldo in 091101 = 1.747.562 kr

Summa november = 16.676 kr

Saldo ut 091123 = 1.764.238 kr

STÖD VALFONDEN!

Du kan välja att göra din inbetalning på BG-konto 5308-3218 eller på PG-konto 234565-0. Ange Ditt namn och "Valfond 2010"

Bli politiker - vi behöver dig

Vi behöver ständigt tillskott av nya förtroendevalda som kan engagera sig i det dagliga politiska arbetet. Nu inför en kommande ny mandatperiod är det särskilt viktigt.

- Det behövs ingen särskild utbildning för att bli förtroendevald.
- Gott omdöme och sunt förnuft är faktiskt de viktigaste egenskaperna.
- Självklart genomför vi utbildningsinsatser för den som så vill.

Vi söker nämndemän

I tingsrätter och länsrätter tjänstgör en yrkesdomare och tre nämndemän. I hovrätter och kammarrätter är fördelningen tre yrkesdomare och två nämndemän. Vid omröstningar väger nämndemannens röst lika tungt som yrkesdomarens. En nämndeman tjänstgör 10-20 dagar om året. Tjänstgöringen är i regel schemalagd och pågår vanligtvis mellan kl 9 och 16. Oftast handlar det om flera korta mål per tjänstgöring, men det förekommer att en rättegång pågår under flera dagar. Nämndemannens uppdrag är arvoderat och ersättning för förlorad arbetsförtjänst utbetalas också, liksom reseersättning och traktamente. Nämndemän i länsrätt och kammarrätt får dessutom ett inläsningsarvode.

Engagera dig

Det finns möjlighet till alla former av engagemang inom Sverigedemokraterna. Du kan dela ut flygblad, ställa upp som kandidat och bli företrädare för SD. Hur du vill engagera dig är upp till dig men vi ger dig verktygen att påverka. Ta kontakt med oss nu.

Anette Galia
nämndeman tingsrätten

Rapport från Landsdagarna i Ljungbyhed 16–18 oktober:

Foto: Photo2be

Livliga debatter och uppmärksammade tal

FRÅGAN ÄR OM INTE Sverigedemokraternas partistämman – nu för första gången med beteckningen Landsdagarna – i Ljungbyhed i mitten av oktober innebar både ett politiskt och medialt genombrott för partiet. I samband med och efter denna tillställning i dagarna tre skrev pressen spaltkilometer, och etermedia var inte mycket sämre.

Uppmärksamheten har fortsatt under hösten och den begynnande vintern: de dagar de stora tidningsdrakarna inte kommenterat en eller annan aspekt av Sverigedemokraterna, antingen på ledar- eller kultursidorerna eller både – och, torde kunna räknas på ena handens fingrar. Det har visserligen inte varit lätt att hitta några positiva infallsvinklar i mediaspeglingsen, men det har aldrig varit väntat.

Kontentan av allt som skrivits och sagts om vårt parti är att ”vi är på gång”, som det sjungs i Linus Bylunds och Tomas Ringdahls medryckande vallåt som har alla förutsättningar att bli en veritabel landsplåga ju närmare september 2010 vi kommer. Vi är till och med ordentligt på gång, vilket fuller väl bekräftas av opinionsmätning eller opinionsmätning där 7,2 procent är toppnoteringen hittills. Det kommer mera, var så säkra!

Lyriskt om Klippan

Jag vet inte om någon mer än denna skribent såg det symboliska i att 2009 års Landsdagarna hölls just på den gamla Krigsflygskolan (F5) i Ljungbyhed i Klippans kommun i Skåne, en plats där oräkneliga svenska flygare gjort sina lärospån. Det vill säga en av många nedlagda försvarsinstallationer som förvandlats till konferensanläggningar och liknande.

Jag ser det så här: på samma sätt som vi sverigedemokrater nu skakade litet liv i en anläggning som troget tjänade Sveriges försvar i cirka 70 år så kan vi, genom att föra en realistiskt offensiv försvarspolitik när vi väl kommit in i riksdagen om knappt ett år, skaka liv i ett svenskt samhällsfält som de etablerade politikerna alltför länge tillåtit förvandla till en budgetregulator. Ett par motioner hade jämväl försvarsanknytning.

Det tillkom Jens Leandersson, ordförande i partidistrikt Syd, att hälsa partiombud, mediarepresentanter och övriga närvarande välkomna till hans hemkommun, Klippan. Och visst bredde Jens på ordentligt med sin lyriska rundmålning:

– Min kommun är den mest natursköna i Sverige. Det bästa jag gjort var när jag flyttade från Helsingborg till Klippan. Jag är också

En enhällig församling omvalde Jimmie Åkesson till Sverigedemokraternas ordförande tillika partiledare. Jimmie tackade för förtroendet genom att avleverera ett mycket uppmärksammat landsmötestal, där han bland annat gick till hårt och berättigt angrepp mot kristdemokraternas partiledare Göran Hägglund, ”Bondfångaren från Bankeryd”. Foto: Photo2be

en av världens lyckligaste män som har världens i mitt tycke vackraste hustru och en underbar son.

Knappt ett öga var torrt i salongen vid dessa ord, och när talaren sedan erinrade om att Spångens gästgiveri – känt av generationer svenskar genom Edvard Persson – är beläget i Klippan, började nog tårarna forsa på somliga ...

Fördjupa och bredda

Tids nog var det dags för en av de riktigt tunga punkterna på stämprogrammet, nämligen val av styrelse. Här bjöds inte på några sensationer, utan den valberedning som under Roger Hedlunds förfarna ledning vaskat fram en styrelse för det kommande verksamhetsåret fick se sitt förslag ograverat gå igenom. (Den nya styrelsens och den nya valberedningens respektive sammansättning redovisas separat på detta uppslag).

Det är onekligen en tillgång för vilket parti som helst att ha en så oomtvistad partiordförande som Jimmie Åkesson, som tackade för det nya förtroendet med ett tal som av många mötesdeltagarna ansågs vara hans bästa hittills och som med sin frispråkighet och stringens skapade rubriker i tidningarna dagen därpå.

Jimmie påpekade att Sverigedemokraternas snabba framgångar i opinionsmätningarna ”tvingar de andra partierna att förhålla sig till oss”.

– Vi har utnämnts till vågmäs-

tare, och vi är beredda att samtala med alla som vill, men vi vill ha något i stället. Annars är vi beredda att gå i total opposition. Vare sig jag eller någon annan sverigedemokrat kommer att verka aktivt för att Mona Sahlin blir statsminister, men Socialdemokraterna är inte Mona Sahlin. Om de andra partierna vägrar samverka med oss är det deras ansvar!

Jimmie Åkesson underströk där efter att det är oerhört viktigt att fördjupa och bredda partiets politik:

– Den kanske viktigaste frågan blir arbetsmarknadspolitiken. Den svenska välfärden är helt beroende av att människor arbetar och bidrar till den gemensamma kakan. Då vill det till att det finns jobb. Nya Moderaterna och övriga allianspartier gick 2006 ut med ”arbetslinjen”. Hur har det då gått? Allt fler blir arbetslösa, vi går mot massarbetslöshet.

Regeringens misslyckande, menade Jimmie, har bland annat lett till att kommunerna ute i landet i allt högre utsträckning tvingats ta från kärnverksamheterna.

Lönedumpningspolitik

Härefter angrep Jimmie Åkesson regeringens klartecken för arbeidskraftsinvandring.

– En ny rapport visar att arbetsmarknaden inte alls hjälps av arbeidskraftsinvandringen. De EU-bestämmelser som måste följas innebär att de svenska lönerna dumpas. Arbetslinjens politik är i själva verket en lönedumpningspolitik!

Men inte heller den röd-gröna oppositionsrörens alternativ är mycket att hänga i julgranen, klar gjorde Jimmie Åkesson:

– Socialdemokraterna vill höja skatterna, Miljöpartiet vill chockhöja bensenpriset, och det som blir vänsteralternativet inför valet ser ut att bli vad som varit vänsterkartellens bidragslinje.

Varken alliansens lönedumpningslinje eller oppositionens bidragslinje är dock några framkomliga vägar att gå. Det finns en tredje väg som är betydligt mer tilltalande, menade Jimmie Åkesson:

– Vårt alternativ är trygghetslinjen. Det går att kombinera trygghet, rörlighet och tillväxt. Grunden till trygghet är tillgången på jobb. Tillgång på jobb kräver att företag kan och vill anställa folk. Vi behöver också öka tillgången på riskkapital och förnya arbetsmarknadspolitiken genom nya utbildningar och lärlingssystem.

Reformera kriminalpolitiken

Enligt Jimmie Åkessons vision skall den ”Sverige-vänliga trygghets-synen genomsyra hela samhället”, vilket också förutsätter trygghet på gator och torg. Att reformera den eftersatta kriminalpolitiken är en tydlig sverigedemokratisk första-handsuppgift.

– Jag har själv många gånger utsatts för brott, sade Jimmie som därpå gav några talande exempel på hur det kan gå till inom ett förslappat och många gånger tanklöst

rättsväsen. Det som upprör mig allra mest är sexuella övergrepp mot barn. Dessa blir kränkta två gånger – först av sexbrottslingen, sedan av rättssystemet. Att vi har mängdrabbat för brott är vidare obegripligt – en person som dömts för fem våldtäkter hör inte hemma i ett civiliserat samhälle och borde sitta inne i minst tio år!

Jimmie Åkesson efterlyste i sammanhanget ett system liknande det amerikanska, där det upprättats ett register över dömda sexualbrottslingar.

– Våra barns säkerhet måste värderas högre än pedofilers integritet, inskräppte SD:s partiledare, som ansåg att SD:s uttalande vilja att skydda samhället mot grova brottslingar redan nu påverkar övriga partiers beteende. Icke minst har Moderaternas retorik gått alltmer åt SD-hållet.

”Nu skapar vi historia!”

Härefter kom Jimmie in på ett annat regeringsbärande parti, nämligen ett som med Göran Hägglund som talesman sökt damma av Ny demokratis gamla slogan om ”verklighetens folk”. Jag talar givetvis om Kristdemokraterna (KD).

– KD försöker framstå som värdekonservatismens banérförare och talar om sig själva som verklighetens folk. Men det handlar bara om retorik, det finns inga förslag för att förverkliga en sådan politik. Det blir löjligt när en person som själv är en del av etablissemangen försöker göra sig till tolk för folket.

Jimmie Åkesson gav härefter ett par exempel på hur KD inte tvekat inför ”kommisariemetoder”. Som när Stockholms dåvarande fritidsborgarråd Alf T Samuelsson (minns någon honom?) aktivt verkade för att SD skulle hindras från att hyra partilokaler i Stockholm, detta därför att SD ville att invandrare skulle anpassa sig efter svenska förhållanden. Som när KD ondgjorde sig över att SD protesterade mot en fotoutställning i Skåne som bland annat avbildade en kvinna som hade sex med en häst.

– Göran Hägglund, den glade bondfångaren från Bankeryd, bryr sig inte om den vanlige medborgaren, som ofta tycker som vi. Hans ord faller tillbaka på honom själv. Om han tog upp några av de saker vi tar upp skulle han riskera att reta upp folk utanför Aftonbladets kulturredaktion ... och det vill han inte. Ett parti som inte ens vill erkänna Turkiets folk mord på armenier under första världskriget är inte värt folkets förtroende!

Jimmie Åkesson vände sig slutligen till de sverigedemokrater som samlats i Krigsflygskolans gamla samlingshall med orden:

Den nya partistyrelsen

Richard Jomshof, Anna Hagwall, Jonas Åkerlund (vice ordförande), Björn Söder (partisekreterare), Per Björklund (kassör), Mattias Karlsson, Jimmie Åkesson (ordförande), Per-Olof Sällström, Erik Almqvist, Tony Wiklander, Carina Herrstedt (andre vice ordförande), Olle Larsson, Johnny Skalin, David Lång, Per-Arne Wahlberg. Saknas: Stellan Bojerud och Belinda Jehle.

– Den valrörelse som sätter igång är ingen transportsträcka fram till riksdagen. Vi måste arbeta hårt för att nå dit. Som Esaias Tegnér skaldade: ”Vägen går framåt, den går ej tillbaka.” Nu, partivänner, ger vi oss ut och skapar historia!

Eriks brandfacklor

Andra dagens stämmoförhandlingar inleddes med en hälsning från Sverigedemokratisk ungdom (SDU) genom förbundsordförande Erik Almqvist. Han inledde med att definiera de ungdomar som sympatiserar med SD:s politik:

– De kommer ofta från typisk arbetarklass och utmärks av rättvisetänkande. De ogillar genusexperimentering. Självklart är jobben viktiga, 25 procent av alla under 25 år är ju arbetslösa. De vill för den skull inte att vi ska vika oss för marxismen och vänsterradikalismen.

Säkert i medvetande om att en SDU-ordförande förväntas uttrycka sig litet mer långtgående än en representant för moderpartiet slängde Erik in några brandfacklor till åhö-

rarnas livliga applåder:

– Både vänsterregeringar och borgerliga regeringar har sålt ut den svenska självständigheten till EU. Med Lissabonfördraget får vi en europeisk grundlag som står över Sveriges grundlag och den svenska modellen. Och vår landsförrädare till statsminister har stöd av hela etablissemangen från höger till vänster i en säregen borgfred.

Söder, Lindgren och Balboa

Frågan är om inte partisekreterare Björn Söders tal blev den punkt på dagordningen som rönt mest medial uppmärksamhet – det talas när detta skrivs alltjämt flitigt om det på ledar- och kultursidorna, och sämre renommé kan en talare förvisso få. Huvudanledningen härtill var som alla vet Björns hyllning till nationalskalden Astrid Lindgren.

Efter att ha talat om ”den mäktiga uppgift” vi står inför – att komma in i riksdagen och att bli landets tredje eller fjärde största parti – kom Björn Söder in på svårigheten att uttrycka den känsla vi alla har för Sverige.

– Två författarinnor har lyckats – Selma Lagerlöf med sin skildring av Nils Holgerssons underbara resa genom Sverige och Astrid Lindgren, som med sagan om Bröderna Lejonhjärta visar att hon inte bara skildrar en idyllisk värld utan en kamp mellan gott och ont. Precis som bröderna Lejonhjärta ser vi förtrycket och orättvisorna. Det gör oss skickade att urskilja det förräderi som pågår i riksdagen.

Astrid Lindgren skrev, påpekade Björn Söder, om Pomperipossa i Monismanien och avgjorde därmed troligen det val som 1976 resulterade i den första borgerliga regeringen på 44 år:

– Astrid Lindgren hade nog skrivit något liknande om våra pensionärs liv om hon levte nu. Det är skamligt hur våra pensionärer tvingas leva i dag. Vem ska ta ställning för våra äldre om inte vi i Sverigedemokraterna?

Vidare berörde Björn det faktum att ”i lågkonjunktrens tidevarv är det svenskar som kommer i underläge”. Därför, menade han, be-

hövs SD i riksdagen: för att motverka lönedumpning och för att kraftigt reducera anhöriginvandringen.

– Vi har ett land med svensk kultur och svenska värderingar. Folk från andra länder är välkomna om de är beredda att anpassa sig därefter. De andra rekommenderas åka hem igen.

Slutligen hänvisade Björn Söder till ”den store filosofen Rocky Balboa” och hans motto: Det viktiga är inte hur hårt du slår. Utan hur mycket stryk du kan ta och ändå gå framåt!

Motionsdebatter

Bland alla de 47 motioner delegaterna hade att ställning till kan bara några få nämnas här:

■ Livlig debatt framkallade Staffan Arnbergs (Stockholms län) motion om att införa etik och moral som skolämne samt lojalitetskontrakt för icke svenska skolelever. Chang Frick ansåg för sin del att de medel som i dag anslås till genuspedagogik kunde gå till etik och moral. Motio-

nen gick inte igenom utan ”ansågs besvarad”.

■ Ännu livligare debatt uppstod kring Joakim Larssons (Uppsala län) motion om införande av dödsstraff. Bortsett från att detta var en motion som nog aldrig borde ha väckts, får man ändå säga att Larsson visade prov på civilkurage och god debattteknik. Här tycker jag nog att eljest utmärkte mötesordföranden, Mikael Jansson, borde ha använt klubban mer och satt streck i debatten på ett relativt tidigt stadium. Röstresultatet utföll talande nog 120-3 i dödsstraffsmotståndarnas favör.

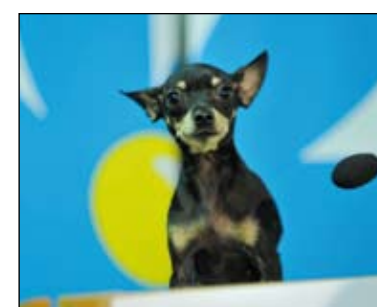
■ Också försvarsfrågan stod på motionsprogrammet. Oskar Lindblom, Västra Götaland, hade här motionerat om att SD bör verka för att två procent av bruttonationalprodukten skall gå till vårt eftersatta militära försvar. Motionären påpekade att Sverige med bland annat avsaknad av luftvärn, fåtaliga stridsrobotar till jaktflyget, bara några få kvarvarande bataljoner och bristfällig sjöräddningskapacitet inte längre kan försvaras. Oskar fick inte igenom sin motion men mötte ändå sympatier från många håll.

All heder

Landsdagarna är över för den här gången. Arrangörerna i distrikt Syd ska ha all heder av sin helgjutna insats, liksom servicepersonalen på Ljungbyhed Park Hotell & Konferens som inte visade några sura miner utan ställde upp för att lösa enkla såväl som mer problematiska uppgifter.

Själv råkade jag läsa mig ute från vandrarhemsloggin, men det ordnade sig det också! ■

Tommy Hansson
Chefreaktör

Jimmie Åkesson: SD är inget enfrågeparti

ATT SÄGA ATT PARTILEDARE Jimmie Åkesson hade det jobbigt under landsdagarna är en skrattretande underdrift. När han inte var uppe i talarstolen, uppmärksamt följde förhandlingarna, konfererade med partistyrelsen eller umgicks med alla SD:are från när och fjärran var han tvungen att tillfredsställa medias minst sagt pockande intresse för sin person.

Inte minst sistnämnda uppgift kan vara nog så påfrestande, särskilt som journalister och reportrar med få undantag bara är ute efter att göra en så negativ vinkling som möjligt. Till undantagen hör naturligtvis SD-Kurirens reporter, som lyckades få ett kort snack med Jimmie i samband med söndagens lunch.

Vilket är ditt bestående intryck av landsdagarna, Jimmie?

– Det har framförallt varit väldigt god stämning. Vi har lyckats bredda partiets politik, och det har genomgående varit god kvalitet på debatterna i de olika frågorna här på Landsdagarna. Vi visar eftertryckligt att Sverigedemokraterna inte är ett enfrågeparti, även om vissa mediakommentarer fortfarande går ut på att vi bara tar upp invandrarfrågan.

Det faktum att en motion om införandet av dödsstraff från partiets representant i Uppsala, Joakim Larsson, gav upphov till en ganska omfattande debatt i Ljungbyhed oroar inte Jimmie Åkesson nämnvärt.

– En yvig debatt om dödsstraffet är väl inte vad man drömmer om, men å andra sidan visar det ju att det är högt till tak i partiet och att vi är beredda att diskutera alla frågor. Jag yrkade ju på rösträkning när

motionen gick till omröstning, och då blev det 120-3 för att avslå motionen. Då kan media inte skriva att det finns många dödsstraffsanhängare i partiet.

Extrema och våldsbenägna vänsterelement har av tradition stört sverigedemokratiska möten på skilda håll i landet. Ibland har rentav fara för liv och lem uppkommit genom ligisternas härjningar, och partisekreterare Björn Söder tillhör dem som fått uppsöka läkarvård vid ett sådant tillfälle. Desto trevligare var det att konstatera att aktiviteterna i Ljungbyhed denna gång var kemiskt fria från sådant oskick trots ett till synes inte alltför omfattande polispådrag.

– Ja, det är skönt att det inte varit några mötesstörningar och därmed brott mot grundlagen, säger Jimmie Åkesson, och att han är lättad över

det är inte att ta fel på. AFA-aktivisterna har bytt taktik, numera försöker man förlöjliga oss i stället för att misshandla oss. Man har insett att det gynnar oss sverigedemokrater när de använder våldsmetoder mot oss, säger Jimmie.

Ett typexempel på den nya ”förlöjligandetaktiken” inträffade i Malmö tidigt i höstas, då ett gäng AFA-typer paraderade som clownner utanför lokalen till ett SD-möte. Frågan är bara om de därmed avslöjar Sverigedemokraterna som clownner eller om de understryker vilka clownner de själva är – även utan mask.

En taktik de parlamentariska motståndarna ofta använder gentemot SD är att lägga sig till med SD:s åsikter men göra gällande att det är deras egen politik. Som när KD-ledaren Göran Hägglund talar om sitt

parti som ”verklighetens folk” och anammar något av SD:s värdekonserveratism.

– Det är ju så genomsnittligt när en etablissemangsperson som Hägglund, som själv sitter i regeringen, vill göra sken av att tillvarata folkets intressen. Jag har utmanat Göran Hägglund på debatt men inte fått något svar. Troligen är Kristdemokraterna smärtsamt medvetna om att en förutsättningslös debatt mellan KD och SD skulle gynna SD.

Slutar Jimmie Åkesson och skyn-dar i väg till eftermiddagspassets motionsbehandling. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Islam står nära nazism

Den 14 december 1941 träffades Adolf Hitler och stormuftin av Jerusalem för att diskutera fördjupat samarbete.

SIN IVER ATT KOMMA ÅT Jimmie Åkesson och SD söker vänsterns journalister att stämpla partiet som nazistiskt och hävdar att ifrågasättande av islam är liktydigt med förintelse av judar. Detta är inte blott ohederligt utan djupt okunnigt. Här några fakta om islams roll i Hitlers rike.

I december 1943 beslöt SS-chefen Heinrich Himmler att uppdraga åt chefen för SS-FHA (ledningsgruppen inom den nationalsocialistiska elitstyrkan SS), Gottlob Berger, att inbjuda den muslimske religiöse ledaren, stormuftin av Jerusalem, till Berlin i syfte att komma överens om att organisera en muslimsk SS-division, som benämndes *Muselmanischen SS-Division Neu-Turkistan* som bidrag till de tyska krigssträngningarna.

Mötet kom till stånd i Berlin den 14 december 1941 och stormuftin understödde efter att ha uppvaktat Adolf Hitler bildandet av muslimska SS-enheter. SS-Division Neu-Turkistan blev emellertid aldrig fullt organiserad, utan blott en regementsstridsgrupp med tre bataljoner. Men utvecklingen rullade på och resulterade i ett antal muslimska SS-divisioner.

13:e SS-divisionen "Handschar" var rekryterad bland kroatiska muslimer, 21:a SS-divisionen "Skanderbeg" bestod av muslimer från Albanien och 23:e SS-divisionen "Kama" var den andra muslimska divisionen, som rekryterades i Kroatien. Den sistnämnda upplöstes emellertid i oktober 1944 för att fylla upp division "Handschar".

De muslimska SS-divisionerna användes främst för det som kallades banditbekämpning och upprensning i bakre områden, bland annat i Jugoslavien. Vad som i verkligheten dolde sig under dessa begrepp är inte svårt att föreställa sig. Det är inte heller svårt att föreställa sig hur dessa islams soldater i tysk SS-tjänst förhöll sig mot judar.

När historielösa SD-kritiker åberopar judarnas tragik för att glorifiera islam, skjuter de sig själva i foten och söker lovorda bocken som den bästa trädgårdsmästaren. ■

Stellan Bojerud

SD:s försvarspolitiska utskott

STÖD SVERIGEDEMOKRATERNA

**Bli medlem,
eller förnya ditt medlemskap för 2010 nu!**

Sätt in 300 kr på bg 5280-7005
och ange avsändare.

Samiska urbefolkningen en utländsk minoritet

Idag anses samerna vara den svenska urbefolkningen. Men är det verkligen så?

Idag säger historieböckerna att de renskötande samerna är lika med Sveriges urfolk, trots att de bara utgör tio procent av den befolkning som anses tillhöra den samiska populationen. Detta medan de 90 procent som i alla tider bebott det lappländska området inte får vara med.

Fram till dags dato från 1800-talets mitt har den svenska staten lyckats skriva om hela den norrländska historien så till den milda grad att Sverige till och med fått en ny urbefolkning. En befolkning vars samiska släkter före 1905 inte fanns inom de svenska gränserna utan kunde då endast härledas till norra Norge, norra Finland och norra Ryssland. Genom en rad storpolitiska skeenden i främst Ryssland (Finland var under denna tid en del av Ryssland) och i Norge kom gränserna mot Sverige att stängas och de samer som uppehöll sig vid dessa svenska gränsområden kom brådstörtat att flytta över till Sverige.

I bland annat det norrbottniska Karesuando blev det så trångt om utrymmet för både människor och djur att påföljden blev häftiga bråk och stridigheter mellan de inflyttande samerna, samt övrig befolkning.

Händelseutvecklingen gick över styr

För att stoppa den negativa händelseutvecklingen i norr som nu redan gått över styr så trädde den svenska staten in. Från Stockholm befallde man att de inflyttande samerna antingen skulle få slakta ner sina stora renhjordar rejält, vilka var på flera tusentals djur per hjord, eller så skulle de få flytta ner längs den svenska fjällkedjan till mindre befolkade områden.

Att detta sedan i historieböckerna kallas för den stora samiska tvångsflyttningen från Karesuando kan inte vara mer missvisande, eftersom det fanns fler än en valmöjlighet.

En utländsk minoritet blev Sveriges urbefolkning

Allt eftersom de nu nerflyttade nordsamerna stannade och bosatte sig längs fjällkedjan, så kom de också med sin storskaliga extensiva renskötsel att rätt snart slå ut det mer fast boende lappländska folket, som bedrev en småskaligare intensiv renskötsel med blandning av jordbruk, jakt, fiske och hantverk. Samtidigt som en ny folkgrupp flyttade in så förflyttade staten även de rättmätiga ägarna och brukarna av det lappländska landet till nya boplatser.

Därefter gav man alla rättigheterna till markerna i fjällvärlden till de nerflyttande nordsamerna,

Ålderdomlig illustration föreställande "vildman" från norr.

samtidigt som man gjorde den nya folkgruppen till urbefolkning i området. I några raska pennstreck hade man nu från statens sida gjort en mänsklig rockad av förut inte skadat slag. I några få rader hade man nu fått en utländsk minoritet att bli en urbefolkning vars känsla för områdets forna seder och bruk inte fanns.

Dessa människor har också fått agera målvakter åt statens härska och söndra politik gentemot det övriga folket i området.

1971 års rennäringslag

När sedan 1971 års rennäringslag

kom och på den nuvarande samebysystem så kom man också att slå in den sista spiken i den lappländska kistan. Genom rennäringslagen, som endast tillåter samer som äger renar och är medlemmar i en sameby att bedriva jakt, fiske och renskötsel inom det så kallade renskötselområdet så blev befolkningen i Norrlands inland uppdelade i ett A- och ett B-lag. Ett A-lag som har alla rättigheter till brukande av land och vatten och ett B-lag som inga sådana rättigheter har.

Det är också samebyarna själva som avgör vem eller vilka som ska få vara med och uppbära de samiska rättigheterna. Röstförandet i samebyarna är även en graderad rösträtt som går efter hundratalet renar man äger. Vilket gör att det idag endast är ett fåtal samiska familjer/släkter som styr och ställer efter eget godtycke inom renskötselområdet. Ett område som utgör cirka en tredjedel av Sveriges yta. Rennäringslagen ger även samebyarna rätt att neka annan näringsverksamhet och nyttjande av renskötselområdena, såväl på den statliga som på den privatägda marken. ■

Ulf Nårsa

fd sametingsledamot

Lika rätt åt alla oavsett etnisk tillhörighet

Läste i en motion, "Lika rätt åt alla", som lagts av Olle Larsson från Jämtland-Härjedalen och Karl-Göran Hansson, Norr-Västerbotten, att sametinget bör avskaffas och att dagens rennäringsdelegationer och samefonden ska ersättas av vad de kallar för fjälldelegationen och fjällfonden. Vilket jag tycker låter som en mycket vettig tågordning att sträva efter.

Anledningen till att jag tycker att detta är ett bra förslag är att sametinget idag inte är demokratiskt representativt när man endast avhandlar frågor som klassificeras för en enda gruppering, som dessutom hela tiden strävar efter en särställning i samhället med egna sär rättigheter. Att sedan sametinget med dess smala nisch kostar cirka 190 miljoner kronor per år av svenska skattemedel, samt att cirka 150 miljoner kronor av den kostnaden går direkt eller indirekt till en enda näring, rennäringen, kan inte vara ekonomiskt försvarbart.

Det kan heller inte vara rimligt att ur den smala grupp som sametinget företräder så blir cirka 90 procent av dem varje år utan medel att disponera. Det är inte vad jag kallar för en rättvis demokrati med lika rätt åt alla.

Fjälldelegationen en delegation för alla grupper

Vad sedan gäller de rennäringsdelegationer som de två motionärerna vill ändra på så är de instanser som återfinns inom länsstyrelserna i våra tre nordligaste län. Vilka även fattar beslut om markanvändning, jakt, fiske med mera på de så kall-

Sametinget i Kiruna. Foto: Ulf Nårsa

lade statens marker inom renbetesområdena.

Styrelseledamöterna i dagens rennäringsdelegationer är dels politiker, dels renägare, där den sistnämnda kategorin utgör den enda näring som har egen representation. Övriga yrkeskategorier och medborgare anses representeras av de folkvalda politikerna. Vilka även representerar renägarna. Resultatet av detta blir att renägarna, genom sin egen representation och genom sina politiker, dikterar villkoren för de beslut som fattas i de olika delegationerna och därmed för alla som bor i Norrlands inland. De rennäringsdelegationerna har också under de senaste femtio åren konsekvent sagt nej till de flesta som ansökt om att köpa tomter i Norrlands inland, samt till utveckling och etablering av nya företag. Dessa nej har resulterat och resulterar fortfarande i att inlandet ständigt avfolkas. Meningen med de nya föreslagna fjälldelegationerna är att de ska vara demokratiska instanser

som representerar alla grupper och näringar i det norrländska inlandet.

Ledamöterna i de nya delegationerna ska dessutom utökas med representanter från byalag och företrädare för näringslivet.

Fjällfonden en fond för alla inlandsbor

Samefonden får idag pengar från jakt, fiske, arrendeavgifter, exploateringar och vattendomar i Norrlands inland. Fonden förvaltas av kammarkollegiet. Den styrelse som tillsätts har samma tillvägagångssätt som rennäringsdelegationerna. Medlen som dagens samefond disponerar och ger ut gagnar endast samiska ändamål.

Meningen med de nya fjällfonderna ska vara att de förvaltar samma medel som samefonden. Men istället för den ensidiga fördelningen som varit legio tidigare, där så gott som varje beviljat ärende oavkortat gått till rennäringen, ska det i framtiden ske på ett mer de-

mokratiskt vis. Alla som bor inom renskötselområdena oavsett etnisk tillhörighet och näringsverksamhet ska i och med att de är bosatta i området kunna beviljas medel. Ledamöterna i den nya fjällfonden ska på samma sätt som fjälldelegationerna också utökas med representanter från byalag och företrädare för näringslivet.

Med detta facit i hand och det faktum att det idag endast är en näringsgrupp, renägarna, som prioriteras i samiska sammanhang av såväl regeringen, länsstyrelserna, som sametinget är inte demokratiskt försvarbart. Att det sedan endast är en bråkdel av det samiska folket och övrig befolkning som får bedriva rennäring gör inte saken bättre precis.

Vad jag skulle vilja föreslå är att man gör som motionärerna Olle Larsson och Karl-Göran Hansson föreslår i sin motion, fast med följande tillägg:

Att dagens befogenheter för sametinget uppgår i de nya fjälldelegationerna.

För det viktiga måste ändå vara att vi har ett samhälle där det råder lika rätt åt alla oavsett etnisk tillhörighet och var man bor. Det får inte vara som idag där några få ska få ha sina egna sär rättigheter och särgrupperingar på bekostnad av det stora flertalet. ■

Ulf Nårsa

fd sametingsledamot

Rikssprängningen 1809:

Trots nationell amputation – den stora katastrofen uteblev

Så här skrudade sig soldaterna vid tiden för finska kriget. Bilden är från Döbelnsdagen i Stockholm den 23 augusti. Foto: Tommy Hansson

ÄR ÄR DET JÄMNT 200 år sedan Sverige förlorade en tredjedel av sitt territorium genom förlusten av den så kallade östra rikshalvan, det vill säga Finland. Det säger sig självt att detta var en traumatisk händelse, då Finland varit en integrerad del det svenska riket i omkring 600 år. Det var redan på 1150-talet som konung Erik den helige (Erik Jedvardsson eller Erik IX) inledde erövringen av det finska territoriet genom att banka liten kristen kärlek i hedningarnas skallar därstädes inom ramen för vad som eftervärlden kallat för korståget mot Finland.

Upprinnelsen till Finska kriget 1808–1809, som slutade med att Ryssland erövrade Finland från Sverige och förvandlade det till ett ryskt storfurstendöme, var Tilsitöverenskommelsen 1807 då Frankrikes kejsare Napoleon Bonaparte och Rysslands tsar Alexander I möttes i staden Tilsit i Ostpreussen för att omstrukturera Europas atlas. Mötet ägde för övrigt rum på en specialkonstruerad flotta som låg förtöjd i floden Njemen.

Martin Hårdstedt ger i sin bok *Finska kriget 1808–1809* följande beskrivning av kontentan av vad som överenskoms i Tilsit:

”Överenskommelsen mellan Napoleon och Alexander stipulerade att om inte Storbritannien kunde tvingas till fred med Frankrike före den 1 december 1807, skulle det neutrala Danmark och de med britterna allierade staterna tvingas att stänga sina hamnar för brittiska varor och ansluta sig till kontinentalsystemet – den handelsbojkott av brittiska varor som Napoleon påtvingat kontinenten 1806. Danmark, Portugal och Sverige skulle även tvingas förklara britterna krig. Om någon av dessa stater vägrade samarbeta skulle den betraktas som fiende. Mycket allvarligt för Sverige var det faktum att Danmark skulle tvingas förklara Sverige krig om grannlandet vägrade underkasta sig kraven. Sverige riskerade då att angripas från flera håll och hamna i en farlig flerfrontsituation.”

Karaktärsbordet på Gustaf IV Adolf

Nu var det så att kungen i Sverige hette Gustaf IV Adolf, och denne monark var en svuren fiende till kejsar Napoleon I som han betraktade som ett vilddjur från Uppenbarelseboken i Nya testamentet. Han hade därför inte en tanke på att göra några eftergifter till Napoleon vad som än hände. Det kom därför som en logisk fas i utvecklingen att tsar Alexander av Napoleon gavs fria händer att angripa Sverige.

Kriget inleddes med att ryssarna klockan fem på morgonen den 21 februari 1808 utan föregående krigsförklaring, i extrem kyla, gick över den rysk-finsk-svenska gränsen vid Kymmene älv. De första skärmytslingarna stod vid Lill-Abborrfors, då trupper ur Nylands 1:a bataljon under befäl av en fänrik Hacklin lyckades skjuta ner några ryska soldater. De första svenska förlusterna

Georg Carl von Döbeln till häst hälsande sina trupper. Döbeln blev Finska krigets verkliga svenska hjältegestalt. Teckning av Albert Edelfelt illustrerande J L Runebergs ”Fänriks Ståls sägner”.

inträffade när två östnyländska soldater stupade den 21 eller 22 januari. Ryssarna hade gått över gränsen på fem ställen och trängde på kort tid 15-20 kilometer in i landet.

Det händelseförlopp som ledde till den traumatiska rikssprängningen timade alltså för omkring tvåhundra år sedan. Det är i ett historiskt perspektiv en inte särskilt lång tid. Jag beivrade för någon månad sedan ett föredrag av den kände historikern Christopher O'Regan i arrangemang av Rojalistiska föreningen, och han berättade att han som barn i sällskap med sin far träffat en gammal man vilken i sin tur i tidig ålder mött en gammal man som på nära håll upplevt statskuppen som detroniserade Gustaf IV Adolf i mars 1809.

Den berättelsen ger onekligen ett intressant tidsperspektiv på de dramatiska händelser som kastade Sverige in i det sjudande händelseförlopp, som mycket väl hade kunnat leda till rikets upplösning.

Christopher O'Regan är förfat-

tare till en mycket välskriven och tänkvärd bok med titeln ”I stormens öga”, som förmedlar en delvis ny och mer positiv syn på Gustaf IV Adolf än vad som tidigare varit vanlig. Denne konung (1778–1837, regent 1792–1809) blev tidigt stämplad som svag, oduglig och mer eller mindre galen, ett omdöme som icke minst Johan Ludvig Runebergs dikt ”Konungen” i Fänrik Ståls sägner bidragit till att cementera. O'Regan menar dock att detta är en överdriven niddbild som har sitt ursprung i att kungen redan från början av sin regeringstid, med få undantag, kom att motarbetas av närstående medarbetare och rådgivare.

Den tidiga motviljan mot Gustaf IV Adolf hade sitt ursprung i det faktum att han ju var son till Gustaf III, vilken som bekant uppväckt den huvudsakligen adliga samhällselitens missnöje genom de reformer som gynnade de lägre stånden på adelns bekostnad. Detta ledde som vi vet till mordet på Gustaf III 1792. Således kan det sägas att Gustaf IV Adolf var chanslös redan från födseln, låt vara att det mord han utsattes för var ett karaktärsbord.

Cronstedts förräderi på Sveaborg

Ryssarna noterades i början av Finska kriget för betydande framgångar men drabbades därefter av en rad bakslag. De svenska trupperna slog till reträtt på ett tidigt stadium, vilket medförde att man undvek alltför stora förluster i krigets inledningskede och kunde kraftsamla i norra Österbotten för en motoffensiv. De svenska möjligheterna såg i detta skede, våren 1808, ganska goda ut. Då kom det fruktansvärda dråpslaget i form av förlusten av det viktigaste svenska fästet, Sveaborg.

Så här kunde det ha sett ut när svenska och ryska kavallerister drabbade samman. Fotot från en uppvisning på Ladugårdsdgårde i Stockholm den 19 september. Foto: Tommy Hansson

Fästningsverket Sveaborg (på finska Suomenlinna) vid inloppet till Helsingfors i Finska viken hade en nästan mytisk betydelse för den svenska krigsmakten och kallades inte för inte ibland för ”Nordens Gibraltar”. Sveaborg hade skapats under åren 1748–1772 under överinseende av Augustin Ehrensvärd och ansågs så gott som ointagligt. Den ryske överbefälhavaren i Finland, generalmajor Fredrik Wilhelm von Buxhoevden, insåg att om hans trupper kunde inta Sveaborg så skulle det sannolikt ta knäcken på den svenska stridsmoralen.

Uppdraget att erövra Sveaborg för rysk räkning tillföll general Jan Peter van Suchtelen. Hårdstedt skriver så här om dennes taktik:

”Han gick in för att minska garnisonens motståndskraft genom punktvis beskjutning i mindre skala kombinerat med olika typer av påtryckningar riktade mot garnisonens ledning. Bland annat spreds felaktiga rykten ut om svenska motgångar, vilket syftade till att hos garnisonen skapa en känsla av att motstånd var meningslöst.”

Redan i början av april 1808 hade fästningens kommandant, Carl Olof Cronstedt, fallit till föga för den ryska taktiken och bestämt sig för att kapitulera. Mellan den 4 och 6 maj marscherade soldaterna i den svenska garnisonen ut från Sveaborg och överlämnade den i ryska händer. Ryssarna kunde även lägga beslag på 110 svenska fartyg ingående i den Finska eskadern av Skärgårdsflottan. Den svenska kapitulationen är desto mer anmärkningsvärd som svenskarna var starkare än ryssarna såväl till numerären som beväpningen.

Efter Sveaborgs fall var kriget i praktiken förlorat för svenskt vidkommande. Amiral Cronstedt dömdes till döden för sitt förräderi, men målet lades slutligen ner. Runebergs omdöme om Cronstedt i Fänrik Ståls sägner har blivit legendariskt:

Tag allt vad mörker finns i grav och allt vad kval i liv och bilda dig ett namn därav och det åt honom giv; det skall dock väcka mindre sorg än det han bar på Sveaborg.

Nytt kungahus och ny grundlag

Konung Gustaf Adolf hade vid ingången av 1809 ännu icke givit upp hoppet om att rycka Finland ur den

ryska björnens klor och hade börjat planera för ett nytt fälttåg redan hösten 1808. Han hade tillsatt en finanskommitté för att lösa de ekonomiska problemen, men det föll på att kommitténs ledamöter satte sig på tvären. Kungen fick därför nöja sig med de subsidier britterna bidrog med och avsåg dessutom att utfärda en ny krigsskatt.

Kungens motståndare inom regeringsadministration och krigsmakt hade dock redan börjat skissa på en statskupp, eftersom man menade att kungens utrikespolitik och allmänna sätt att sköta kriget bäddade för en katastrof. Flera kupp-

Målning av okänd konstnär föreställande en ung Gustaf IV Adolf. Kungen utsågs till syndabock för det misslyckade kriget mot Ryssland och tvingades i landsflykt.

laner drogs upp, men slutligen blev det överstelöjtnanten och skriftställaren Georg Adlersparre vid Västra armén i Värmland som grep tyglarna genom att ge sina trupper order att marschera mot Stockholm och avsätta kungen.

Nio dagar innan Adlersparre och hans män hunnit fram till huvudstaden den 22 mars hade Gustaf Adolf emellertid, efter viss dramatik, arresterats av en liten grupp officerare och ämbetsmän anförd av överste Carl Johan Adlercreutz. Konungen abdikerade den 29 mars 1809, vilket också innebar slutet på den 37-åriga parantes med kungligt envælde som inleddes med Gustaf III:s oblodiga statskupp 1772.

Rikssprängningen 1809 – eller snarare den nationella amputation som förlusten av Finland innebar – blev ändå inte den gigantiska katastrof som många befarat. Tsar Alexander lät finnarna behålla såväl Gustaf III:s gamla konstitution som sin lutherska religion. Dessutom behölls svenska som officiellt språk ända in på 1860-talet. Finland blev alltså inte russificerat på allvar.

Sverige fick ett nytt kungahus på kuppen (det bernadotteska), en ny grundlag och som plåster på sårerna även Norge. Det kunde onekligen ha varit värre. Detta gäller dock inte den avsatte konungen, som skilde sig från sin familj och föredrog att leva ett kringflackande liv i utlandet innan han slöt sina ögon på ett vårdshus i schweiziska S:t Gallen 1837. Han var då 58 år gammal och åldrad i förtid. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Protester mot shariamarsch

► "Islam 4 UK" hade planerat att hålla en marsch i London för införande av sharia-lag i Storbritannien den 31 oktober. Marschen skulle syfta till att "belysa sharias överlägsenhet över den brittiska demokratin och den människogjorda lagen".

Evenemanget inställdes dock i sista stund, kanske som en följd av omfattande protester över hela det politiska spektrat. Trots detta samlades ett stort antal människor på Picadilly Circus i London för att protestera mot aktivisternas planer på att islamisera Storbritannien.

Bland arrangörerna av protestaktionen märktes British Muslims for Secular Democracy, the English Democrats och March for England. Enligt uppgifter i media gick allt lugnt, vänligt och fredligt till. ■

Massinvandringen – en medveten Labour-strategi

► Den verkliga målsättningen med Storbritanniens av Labour-partiet utformade invandringspolitik från år 2000 har varit att ersätta den traditionella brittiska kulturen och befolkningen med ett mångkulturellt och mångkulturalistiskt samhälle.

Det avslöjar Andrew Neather, en inflytelserik Labour-operatör och tidigare talskrivare åt före premiärministern Tony Blair, i tidningen Evening Standard den 23 oktober 2009.

Vägledande för den medvetna strategin med massinvandring var att det så kallade nya Labour ville skapa ett nytt samhälle, vars demografiska struktur inte minst skulle säkra det egna makttinnehavet. Statistiken talar också sitt tydliga språk. 1995 invandrade 55 000 personer till Storbritannien, och 2005 var den siffran 179 000.

Sammanlagt har under 00-talet omkring 1,5 miljoner immigranter kommit till Storbritannien. ■

Aldebe drar sig ur riksdagskandidatur

► Mahmoud Aldebe, ordförande i Sveriges muslimska förbund, hoppar av sin riksdagskandidatur för Centerpartiet, skriver Sveriges Radio den 8 november.

Till TT säger Aldebe att det finns personer med islamofobi inom Centerpartiet, men även bland andra partier. Av den anledningen kommer han aldrig att känna sig välkommen. Aldebés kandidatur till riksdagen väckte känslor inte minst för att han för tre år sedan förespråkade sharia-lagar. ■

Flyktingpolitiken knäckfråga

► Oppositionspartierna väntas få svårt att komma överens om flyktingpolitiken, skriver Sveriges Radio den 5 november.

Miljöpartiets talesman i flyktingfrågor, Bodil Ceballo, menar att det är helt fel att en så liten andel av de asylsökandena anses ha flyktingkäl; till exempel borde alla kristna irakier klassas som flyktingar. Socialdemokraterna menar dock å sin sida att amnestier har fler nackdelar än fördelar. ■

Jimmie Åkesson vill ha svar från Reinfeldt om islamistisk riksdagskandidat

SD:s partiledare Jimmie Åkesson kräver nu svar av statsministern om hur Moderaterna ser på att fanatiska islamister kandiderar för Moderaterna. Foto: Photo2be

Med anledning av de uttalanden som fällts av Moderaternas riksdagskandidat Abdirisak Waberi, vill Jimmie Åkesson att Fredrik Reinfeldt ska göra klart för väljarna huruvida han anser att man kan företräda Moderaterna i riksdagen och samtidigt hysa islamistiska värderingar.

ABDIRISAK WABERI blev nyligen nominerad som ett av Göteborgsmoderaternas toppnamn till riksdagen. I en intervju med medlemstidningen för Riksförbundet för sexuell upplysning år 2006 gav Waberi, som är troende muslim, uttryck för islamistiska uppfattningar som att män bör

ha särskilda juridiska rättigheter i förhållande till kvinnor, att en man ska kunna ha fyra fruar, att kvinnor ska vara underordnade män och att en man bör ha rätt att slå en kvinna som varit otrogen.

Sverigedemokraternas partiordförande Jimmie Åkesson vill nu att Fredrik Reinfeldt tydligt ska klargöra huruvida han anser att man kan företräda moderaterna i riksdagen och samtidigt hysa islamistiska värderingar:

– Att islamisterna i Sverige flyttar fram sina positioner med allianspartiernas hjälp tycker jag är mycket oroande. I förra valrörelsen kunde vi se hur centerpartiet i Stockholm lyfte fram en riksdagskandidat som förespråkade införandet av sharia-

lagar i Sverige och nu lanserar moderaterna i Göteborg en toppkandidat med liknande uppfattningar.

– Med tanke på att statsminister Fredrik Reinfeldt under innevarande mandatperiod har uttalat sitt stöd för muslimsk ritualsakt och dömt ut svenskheten som "barbari", så är det inte särskilt förvånande att moderaterna kommit att framstå som ett alternativ för islamisterna. Det här är dock en fråga som engagerar många väljare och jag skulle därför vilja att Fredrik Reinfeldt tydligt klargör huruvida han anser att man kan företräda moderaterna i riksdagen och samtidigt hysa islamistiska värderingar, säger Jimmie Åkesson. ■

SD:s parboendegaranti plagierat av FP

UNDER GÅRDAGEN ÖPPNADE Folkpartiets landsmöte och på DN debatt gick partiledare Jan Björklund och Barbro Westerholm, talesman i äldrefrågor, ut och utlovade en lagstadgad parboendegaranti för äldre. "Det är hög tid att lagstifta om äldres rätt att kunna fortsätta bo med sin livskamrat" menar Folkpartiet i DN-artikeln och fortsätter med att säga att "Det är oanständigt att livskamrater splittras och nekas möjligheten att leva den sista tiden tillsammans"

Sverigedemokraterna är i sak helt eniga med artikelns innehåll, men utspelet upprör ändå Sverigedemokratiska kommunpolitiker som gång på gång tvingats beskåda hur Folkpartiet röstat ned SD:s mo-

tionering om införande av parboendegaranti för äldre.

Några av de kommuner där Folkpartiet röstat emot SD:s motioner om införandet av en parboendega-

ranti är: Tranås, Motala, Helsingborg, Trelleborg, Klippan, Gävle, Ulricehamn, Tranemo, Gislaved, Älv-Karleby och Bollnäs.

Carina Herrstedt, Landskrona, kommenterar:

– Det blir allt tydligare att Folkpartiet saknar egna visioner och en egen politik och istället kopierar förslag efter förslag från Sverigedemokraterna. Det började med förslaget om språktest och har fortsatt med exempelvis förslaget om att göra det möjligt att införa temporära utgångsförbud för att stävja de våldsamma upploppen i förorterna och nu är det vår äldrepolitik de plagierar rakt av.

– Visst är det skönt att vår politik är uppskattad, men när Folkpartiet

sedan inte följer upp sina utspel med konkreta förslag eller till och med röstar emot de åtgärder man säger sig vilja införa, då liknar det mer bondfångeri än seriöst politiskt arbete.

I Tranås kommun har Per-Arne Wahlberg varit med om att Folkpartiet röstade emot förslaget som nu Jan Björklund försöker lansera som sitt eget. Per-Arne Wahlberg kommenterar:

– Jag är oerhört besviken över att Folkpartiet lovar en sak och agerar tvärt emot i kommunpolitiken. Men samtidigt får jag väl vara glad över att Folkpartiet nu kommit till insikt om att Sverigedemokraternas politik är den rätta. ■

Ja till minaretförbud i Schweiz

I söndagens folkomröstning sade invånarna i Schweiz nej till fler byggen av minareter i landet, skriver Nyhetskanalen.

FYRA MINARETER (islamska bönetorn) har byggts i Schweiz, och en femte planeras. Förslaget om att förbjuda minareter har förkastats av både regeringen såväl som Amnesty International. Men genom att samla in 100 000 namnunderskrifter framtvängde Schweiziska

folkpartiet (SVP), som anser att minareter är en maktsymbol för politisk islam, en folkomröstning. Utgången tyder på att 57,5 procent av schweizarna röstat för ett förbud, ett förbud Schweiz regering ämnar respektera.

Sverigedemokraternas partiordförande Jimmie Åkesson välkomnar resultatet av folkomröstningen. I en kommentar säger han:

– Religionsfrihet är inte detsamma som en absolut rätt att i strid med folkviljan få göra och bygga vad som helst i en religions namn.

Minareterna är en av de främsta symbolerna för såväl mångkulturalismen som islamiseringen av Europa. Jimmie Åkesson fortsätter:

– Resultatet från den schweiziska folkomröstningen måste ses som ännu en i raden av tydliga signaler om att de europeiska folken har börjat få nog av båda dessa företeelser. Jag gratulerar schweizarna och det schweiziska Folkpartiet till att man, trots det hårda motståndet från etablissemangen, haft mod att säga sin mening i en kontroversiell fråga. ■

Helsingborgsmoskén blir en valfråga?

DEN MUSLIMSKA FÖRENINGEN Ahel al-Sunnah planerar en stormoské och ett islamiskt center i Helsingborg. Det ska finnas bibliotek, dagis, skola, frisör, butiker och restauranger med mat från Mellanöstern. Nu tittar man på områden i Ramlösa och Gustavslund. Kommunen har

redan tagit emot skisser och förslag om ett islamiskt center.

Sverigedemokraterna inleder nu en kampanj som riktar sig till alla helsingborgare, främst till de boende i Ramlösa och Gustavslund. Sverigedemokraterna vänder sig mot att det svenska samhället allt mer anpassar sig efter islam.

– Sverigedemokraterna är det enda partiet i Helsingborg som säger nej till moskébygget. Vi anser att det svenska samhället måste sluta anpassa sig efter muslimska krav. Vi är beredda att göra moskébygget i Helsingborg till en valfråga, säger Pontus Bergqvist, ordförande för SD Helsingborg.

– Vi frågar nu de boende om de vill ha ett islamiskt center, med fullskalig moské och minareter runt husknuten. Nästa steg kan bli böneutrop från minareterna. Som medborgare har man möjlighet att påverka genom att rösta på Sverigedemokraterna i valet 2010, säger Pontus Bergqvist. ■

Strövtåg i det judiska Polen:

Warszawa minns ghettopproret 1943

ATT PROMENERA OMKRING i Polens huvudstad Warszawa är i princip sak samma som att gå runt i ett historiskt museum. Här kan man se allt från den dominerande "Stalinskrapan" till byggnader och minnesmärken förknippade med den svenskfödde konungen Sigismund III Vasa. Själv besökte jag Warszawa i slutet av augusti som en etapp på en studieresa om den nationalsocialistiska förintelsen.

Den judiska befolkningen i Warszawa går tillbaka till 1400-talet. Så småningom blev den polska huvudstaden ett fäste för den ortodoxa chassidismen, vars manliga anhängare känns igen på att de är klädda helt i svart samt ofta bär tinninglockar och helskägg. I början av 1900-talet hade den judiska befolkningen i Warszawa ökat till 311 000, 33 procent av hela folket. När Andra världskriget inleddes med tyskarnas invasion av Polen levde 380 000 judar i Warszawa, den största koncentrationen i sitt slag i Europa.

Warszawaghetto

I slutet av 1940 uppförde de tyska nazisterna en tre meter hög mur som avgränsade ett område om 300 hektar reserverat för Warszawas judiska befolkning. Warszawaghetto hade skapats. Till ghettot fördes även judar från det omkringliggande Polen samt från andra delar av det tyskockuperade Europa.

Författaren Jan Olof Olsson (Jolo) sammanfattar i sitt verk "20:e århundradet" läget på följande sätt:

I Warszawa upprättade tyskarna i november 1940 ett ghetto som i princip aldrig var annat än ett koncentrationsläger, en genomgångsstation för judar på deras väg till gaskamrarna. 600 000 judar fördes samman i Warszawaghetto. Av dem har 500 överlevt

Den siste överlevande från det uppror som organiserades i ghettot 1943, Marek Edelman, avled nyligen i en ålder av omkring 90 år. Han fick 1998 av Polens regering den finaste utmärkelse en polsk medborgare kan få, nämligen Vita Örnens orden. Edelman överlevde inte bara det legendariska ghettopproret utan också upproret i Warszawa 1944, den resning som skakade om tyskarna ordentligt men som inte fick något stöd av de sovjetiska trupperna i närheten beroende på dess betydande icke-socialistiska inslag.

I ghettot i Warszawa rådde omänskliga förhållanden. Till följd av svält och epidemiska sjukdomar dog cirka hundra tusen ghettoinvån-

Synagogan i centrala Warszawa har blivit föremål för renovering och utgör medelpunkten för stadens judiska komunitet. Foto: Tommy Hansson

nare 1939–1942. Detta var en direkt följd av den nazityska judepolitiken. Därtill kommer de offer som dog i koncentrations- och dödsläger och som en följd av fysiska övergrepp och tvångsarbete.

Sten från Sverige

Under tiden 22 juli till 21 september 1942 genomfördes i Warszawa en massiv utrotningskampanj, då cirka trehundra tusen judar fördes till den så kallade omlastningsplatsen på Stawki-gatan för att med järnväg transporteras vidare till dödslägrat Treblinka.

Vid Zamenhoffgatan reser sig ett mäktigt monument till minne av ghettopproret. Det utfördes i anledning av upprorets femårsjubileum 1948 och har utformats av Natan Rappaport. Det kan nämnas att monumentets svarta sten kommer från Sverige efter att ursprungligen ha importerats till Adolf Hitler. Det väckte stort uppseende då dåvarande Västtysklands förbundskansler Willy Brandt besökte detta monument 1970 och nedlade en krans till ghettorens offer.

I det judiska Warszawaghetto levde invånarna ett alldeles eget liv med bland annat kultursammanslutningar, nödhjälpsorganisationer och andra intresseföreningar. Ingen jude tilläts komma utanför de omgärdade murarna. När förhållandena var helt olidliga framstod ett väpnat uppror som den enda utvägen, även om initiativtagarna säkert insåg att det till slut skulle slås ned av den förkrossande tyska övermakten. När man hösten 1942 började planera upproret hade man nåtts av nyheter om den judeutrotning som påbörjats med den tyska invasionen av Sovjetunionen.

Samtidigt kunde upprorsmännen hämta inspiration från den judiska gerillakamp som fördes i och utanför Vilnius i Litauen och som

leddes av Abba Kovner, vilken senare emigrerade till Israel och blev en omtalad arkitekt.

Synagogan förstördes

När upproret drogs igång i april 1943 överrumplades tyskarna totalt och tvingades inledningsvis inkassera svidande förluster. Tids nog tog den tyska övermakten ut sin rätt, och styrkor under ledning av general Jürgen Stroop förstörde systematiskt upprorsledningens skydds-

bunkrar över hela Warszawa.

Den 8 maj oskadliggjordes ledningen för ZOB (Judiska kamporganisationen), vars bunker på Milagatan 18 utsattes för gasbombning. Dessförinnan hade upprorsledaren Mordechai Anielewicz begått självmord för att inte hamna i tyskarnas händer. På platsen för ZOB-bunkern finns i dag en gravkulle samt en mindre minnessten.

Den 16 maj gav general Stroop order om att den stora synagogan skulle förstöras som en markering av den tyska segern, vilken livligt applåderades av Hitler själv. Ett begränsat motstånd fortsatte dock fram till hösten 1943.

Det judiska ghettopproret misslyckades, men motståndsrörelsen hade ändå uppnått två viktiga mål:

- Man hade som ett fait accompli etablerat ett judiskt deltagande i kampen mot Tredje riket.

- Man hade väckt omvärldens moraliska samvete inför det nationalsocialistiska folk mord omfattande Europas judar som var i full gång och som hädanefter ingen med rent samvete kunde förneka.

3000 judar i Warszawa

I vissa delar av Polen uppgick den judiska befolkningen till uppemot hälften av den totala folkmängden. Efter förintelsen och efter kommunisternas antisemitiska kampanjer under efterkrigstiden finns idag troligen färre judar i Polen än i Sverige.

Intresset för det judiska i Polen är emellertid på uppgång, och många yngre polacker är intresserade av att veta mer om eventuellt judiska inslag i släkten. Ungefär tretusen judar lever och verkar i dag i Warszawa, där det finns en förhållandevis livaktig judisk verksamhet.

I staden finns exempelvis en statlig judisk teater, Teatr Żydowski (Judiska teatern) på Twardogatan, den renoverade Nożyksynagogan (den enda synagoga som inte demolerades under kriget) på samma gata, samt Judiska historiska institutet på Tlomackiegatan. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Polskt-svenskt samarbete då judisk begravningsplats restaurerades

Vid återinvigningen av Bodzentyns judiska begravningsplats talar Polens överrabbin Michael Schudrich. Till vänster om denne står Maynard Gerber, kantor vid Stora synagogan i Stockholm. Till höger på bilden skymtar fader Leszek Sikorski. Foto: Tommy Hansson

ONSDAGEN DEN 26 AUGUSTI var en extremt varm dag i den lilla polska staden Bodzentyn. Det var också en högtidlig dag, ty då återinvigdes den judiska begravningsplatsen i stadens utkant efter en omfattande restaurering. På plats var bland andra Polens överrabbin Michael Schudrich, borgmästaren Marek Krak och den polsk-svenske förintelseöverlevaren Max Safir. Samt också SD-Kurirens chefredaktör.

Bakgrunden till min närvaro var att jag givit ett mindre bidrag till begravningsplatsens restaurering, som är ett unikt polskt-svenskt samarbetsprojekt. Jag fick då, förutom ett fint diplom att hänga på väggen, möjlighet att delta i en studieresa till Polen 24–31 augusti med förintelsen som tema arrangerad av Svenska kommittén mot antisemitism (SKMA).

Begravningsplatsen var det enda som återstod av den judiska närvaron i Bodzentyn i södra Polen sedan stadens ghetto likviderats av nazityska trupper 21–22 september 1942. Därefter tilläts

begravningsplatsen förfalla, så att man till slut knappt kunde urskilja gravstenarna bland all vegetation.

Den lokale prästen, fader Leszek Sikorski, tog för ett par år sedan initiativet till en restaurering av begravningsplatsen. Så småningom kom också den svenska journalisten Ewa Wymark, Max Safir och SKMA genom kanslichefen Lena Jersenius in i bilden; Max är född i Bodzentyn 1925 men har levt utanför Polen under hela efterkrigstiden. En penninginsamling startades, och den 26 augusti 2009 kunde alltså begravningsplatsen återinvigas med pompa och ståt.

Efter en högtidlig ceremoni med tal av bland andra överrabbin Schudrich, borgmästare Krak, fader Sikorski samt Safir – och sång av Maynard Gerber, kantor vid Stora synagogan i Stockholm – bereddes publikum tillfälle att ströva omkring på den upprepade kyrkogården. I bakgrunden spelade en ungdomlig musikkår vackra toner.

Bodzentyn är en av alla hund-

ratal polska städer med ett engång livaktigt judiskt inslag. Judar och polacker levde i relativ harmoni fram till 1930-talet, då antisemitismen med besked stack upp sitt fula tryne. Efter tyskarnas intåg i Polen upprättades ghettos i alla städer med någon betydande judisk befolkning, och det i Bodzentyn tillkom våren 1941. Razzior genomfördes med syftet att hämta män och pojkar till tvångsarbete, och dit hörde Max Safir.

Max kom under de närmaste åren att tillbringa sin tid dels i ett antal koncentrationsläger, dels som slavarbetare i bland annat Herrmann Goering Werke i den närbelägna staden Starachowice (idag huserar den tyska bil- och busstillverkaren MAN i de gamla Göring-verken). Han överlevde dock mot alla odds.

Det är först under senare år, i samband med det polsk-svenska projekt som nämns ovan, han återvänt till Bodzentyn och Kielce. Att ha en sådan man med på en studieresa av detta slag är förstas en oskattbar förmån. ■

Tommy Hansson

Ett välbevarat parti av den mur som på 1940-talet omgärdade ghettot i Warszawa. Foto: Tommy Hansson

Ord med historia:

Frö

Ordet frö är en kulturhistorisk kvarleva som vittnar om en fornnordisk fruktbarhetskult.

VAR DET DEN INHEMSKA befolkningen eller invandrade nybyggare som införde jordbruket i Norden? Den strukturmöndring som genomdrevs för 5000 år sedan var i alla fall fullkomligt banbrytande. Tidigare hade nordborna levt i naturen som jägare och samlare. Nu började de istället ta naturen i besittning och leva av en brukad jord. Nya begrepp introducerades; råg, bröd, hö, höst, loge. Och man måste på ett nytt och riskfyllt sätt underkasta sig naturkrafter som väder, årstider och tillväxt.

Frö – ett fornnordiskt begrepp

Vårt språk är indoeuropeiskt. Det är med ett urgammalt ord, som vi har gemensamt med andra indoeuropeiska språk, som vi uttrycker jordbrukets innersta kärna; att *så*. Av ordet *så* kommer ordet *säd*. Samma grundord utmynnar även i till exempel latinets *semen* ”säd”.

I våra nordiska språk har vi förutom *säd* också vårt säregna uttryck *frö*. Här skiljer vi oss från de andra indoeuropeiska språken.

Ordet *frö* ingår i flera svenska ortnamn, till exempel Frölunda, Frövi och Frösåker. I äldsta tider har samtliga sådana Frö-orter haft namn som slutar på *-lund*, *-åker*, *-vi*, med mera. Detta skiljer dem från boplatser, eftersom boplatser alltid har namn som slutar på *-lunda*, *-åkra*, och så vidare. Frö-platserna har alltså varit obebodda.

Det finns folkminnen av en hednisk gud som heter Frö. Han är kanske mer känd som Frej eller Frey, eftersom vi ofta använder isländska namnformer på fornnordiska figurer. Jag vill dock ta fasta på att Frö, liksom andra hedniska gudar, är lika mycket svensk som isländsk. Därför skriver jag Frö i enlighet med det svenska uttalet.

Jag frågar mig nu om det vara så att det *frö* som uppträder i våra ortnamn, det *frö* som betyder sädeskorn och det *frö* som namnger en fornnordisk gud, alla härstammar från ett och samma fornnordiska begrepp?

Högtidsfirande på särskild ort

En romersk historieskrivare meddelar år 98 eKr att nordbor ”gemensamt dyrkar *nerthus*, vilket betyder moder Jord”. Och vidare att *nerthus* är en träfigur som förvaras i en helig lund men som också kringförs i en vagn. Någon Frö nämns inte, och just detta är för övrigt en omständighet som gör begreppet *frö* så svårt att utreda. Vi har inte en enda källa före sen vikingatid som säger något om vare sig hur Frö uttalas eller vad Frö betyder.

Urnordiska *nerþuz* blir emellertid (i kvinnlig form) *njörd* på modern svenska. Och det stämmer precis med ortnamn som Njårdelund, Njårdeberg, Njårdestav (idag uttalat Nälsta), med flera. Precis som hos Frö-orterna har vi återigen namn-

I den fornnordiska kulturen betecknade ”frö”, dels en fruktbarhetsgud, dels platser där man utövade rituellt jordbruk, menar artikelförfattaren. Teckning: Hans Ekerow

former som klart avviker från boplatsernas *-lunda*, *-berga*, och så vidare.

Njärde-platserna var från början inga boplatser utan natursköna festanläggningar. Mitt förslag är att vi kallar dem helgstäder. I helgstäderna samlades allmänheten på utvalda datum. På tidig järnålder verkar det ha varit standard med två helgstäder i varje bygd; den ena med namnet Njård-, den andra med namnet Ull-. I Sverige har vi ett trettiotal urgamla tvillingorter av typen Ullevi och Njårdevi på gångavstånd från varandra. Många av dessa ortnamn finns kvar än idag (till exempel vid Linköping).

Ylle och linne

I blickfånget för det hedniska helgfrändet fanns två träfigurer av synbar herr- och frukaraktär. Kanske hette de Ull och Njård. Att utsmycka dessa figurer var en viktig del av festligheterna. Förmodligen eskorterades paret mellan helgstäderna i vagn eller båt, vilket alltså en romare för 2000 år sedan fångat en glimt av. Njård kan ha betytt ungefär ”resurs” och syftat på jordens näringskraft. Samma ord skymtar fram i benämningen på åskguden Tors styrkebälte; njårdgördel.

Namnet Ull brukar förklaras med att ett urnordiskt ord *wulþuz* som i teorin skulle motsvara latinets *vultus* ”utseende”. Ull skulle då betyda ”utstrålare” och kanske syfta på solen. Mig veterligt hittar man dock inte ett enda spår av ett sådant ord någonstans i de nordiska språken. Eftersom nordbor har anlagt Ull-orter i långa tider och på vitt spridda platser utgår jag från att *ull* tvärt om måste ha varit vanligt inslag i det dagliga talet. Så Ull kanske helt enkelt betydde ”yllegubbe”. Det är för övrigt så att Ulls motpol på en del platser inte heter Njård, utan Härn (såsom i Härnevi och Lilla Ullevi, vid Upplands Bro), vilket mycket möjligt ska utläsas ”linnegumma”. Våra förfäder kanske betraktade ylle och linne som manligt och kvinnligt. Kanske klädde man upp skådespelare som förevisade hur de bägga naturkrafterna samverkade. Jag ska emellertid återkomma med ännu ett tolkningsförslag till namnet Ull.

Framåt vikingatiden får trögub-

barna konkurrens av små portabla metallfigurer som monteras i ögonhöjd på stolpar. Det verkar också som om benämningarna Ull och Njård blir gammalmodiga. Nyetablerade helgstäder får allt oftare namn på Frö- och Fröja- (såsom Frövi). När Island kolonieras på 800-talet eKr namnges ingen ort med Ull-, men flera orter med Frö-.

Midsommarguden

Namnet Frö förekommer flitigt i nordiska sagor. I Gisle Surssons saga berättas att den avlidne bonden Torgrim under sin livstid hade dyrkat guden Frö så flitigt att hans gravhög oftast låg snöfri hela vintern. I Gunnar Helmings saga berättas hur Gunnar kör runt i en vagn med en ung kvinna och en Frö-figur av trä. Han tar på sig Frös kläder och gör kvinnan gravid till folkets jubel.

Var kan Frö betyda? En förklaring som valsar runt i allehanda litteratur, till exempel i Nationalencyklopedin, säger att Frö betyder herre. Men jag menar att den förklaringen inte förtjänar någon uppmärksamhet. Utan att gå in på detaljer, vill jag här framhålla min åsikt ordet Frö har med erotik att göra. Vi kan kanske översätta namnet Frö med ”kärlekaren”.

Det intressanta är kanske inte vad frö formellt betyder utan hur frö i praktiken används. I fornsvenskan

kunde *frö* användas för att till exempel säga att ett ägg är *frött* (alltså befruktat) eller *ofrött* (obefruktat). Ett avslöjande vittnesmål om *frö*-begreppet får vi i den isländska ”Viga-Glums saga”. Där nämns en fridlyst åker (där Glum pinsamt nog råkar slå ihjäl sin granne). Om åkern sägs: *hann varð aldregi úfrær* ”den blev aldrig ofrö”. Av allt att döma innebar detta att åkern varje år hölls uppodlad, kanske med korn som var helgat åt maltbrygd till högtider. En del helgstäder heter just Frösåker; de kan sålunda ha varit platser där man dels hedrade guden Frö, dels sysslade med rituellt fröhantering.

Jag tänker mig att orden *Frö* och *frö*, liksom *fröjd*, är sprungna ur ett och samma grundbegrepp; naturens kärleksfulla livsgnista (men till min förvåning hittar jag ingen litteratur som fullt ut stödjer den teorin). Att sätta frö i jorden bör ha inneburit att tillföra en laddning av Frös livsgnista.

Sätta Frö i jorden är för övrigt något som vi svenskar gör vid midsommar. Majstången föreställer nämligen Frö i färd med ett kärleksfullt befrukta jorden. Att dansa runt Frö är att heja på naturens fortbestånd. Fortidens nordbor uppfattade samspelet mellan frö och jord som en sexuell akt. Samma naturkrafter som styr människors och djurs fortplantning har också inverkan även på växtlivet, resonerade man.

Hästkapploppning blir luciatåg

Enligt hednisk sed skulle man välja ut en häst som reserverades enbart för Frö-högtider. I Sverige finns flera orter som hetat Skedevi och liknande. Olika språk- och religionsforskare har olika teorier om hur detta *Skede*-ska tolkas. För mig står det dock klart att vad ordet *skede* än har för ursprung så har det i alla fall använts i hela Norden för att beteckna spänningsmoment, i synnerhet vid hästkapploppning.

Hästkapploppning var ett viktigt inslag i Frö-högtiden. En kristen omarbetning av Frö heter Staffan Stalledräng. Enligt medeltida tradition firades Staffan-skede på annandag jul. I ottan satt unga män upp på sina hästar och red i kapp till en källa där hästarna skulle dricka. Den som först blev ”Staffan”. Sedan drack man sig full, tågade runt i gårdarna med facklor och sjöng staffanssånger. Denna sed har utmynnat i våra dagars luciatåg. Det lär förresten ha varit först på 1940-talet som luciatåget tog sig det stillsamma uttryck vi är vana vid idag.

Hedniskt Frö-friande innebar också att man bakade brödkakor

som avbildade människor och kultsymboler. Vi kan sålunda räkna med att våra dagars pepparkaksgubbar och lussekatter har anor till bronsåldern, ja kanske ända till bondestenåldern.

Frö i vinterdvala

Är då Frö och Ull samma sak? I sagorna är Ull en gud som bor i vintergröna växter och sysslar med skidor, skridskor och kokande kittlar. Frö är guden som råder över solvärme, tillväxt och fortplantning. Hedningarna beskrev naturen som *frö* på sommaren och *ofrö* på vintern. Så kanske är Ull den ofröa Frö, som ligger i vinterdvala och gör sig påmind endast i form av vattnets livskraft; rinnande källor och dimma. Att vintertid dansa runt en gran eller en ”enebärabuske” var kanske menat att uppmuntra Ull att vakna upp och bli Frö.

Här har vi en teori om vad *ull* betyder; det är en i hela Norden känd ordbildning av *välla* (som i sjönamnet Ullen). På urnordiska blir det *wullaz*, vilket jag översätter med ”flödare”. Ull kan därtill ha förknipats med materialet ull (urnordiska *wullö*) på grund av ordlikheten. Kanske kom ull-begreppet med tiden att bli omodernt; frö-begreppet började användas året runt.

VI VET INTE OM DEN nordiska jordbrukskulturen infördes av en inhemsk befolkning eller av invandrade nybyggare. Vi vet i alla fall att kulturen uppstod i trakter som redan var rikt befolkade och att den moderna vetenskapen inte har kunnat utpeka någon bestämd trakt som eventuella koloniserare skulle kunna härstamma från.

Den som tvivlar på att den svenska kulturen har vuxit upp likt träd i den svenska jorden, och kanske istället vill hävda att den har inkommit som färdignickrat importgods, bör fundera på följande: Vilka andra ställen i världen har orter som heter Ullunda, Njårdevi och Frösåker? Vilka andra folk benämner sädeskorn *frö*? I vilka andra kulturer dansar man runt en majstång? ■

Joachim von Ritter
Sverigedemokrat

Litteratur: Per Vikstrand ”Gudarnas platser”, John Kraft ”Hednagudar och hövdingadömen i det forntida Skandinavien”, Eric Elgqvist ”Studier rörande Ullkultens uppkomst och utbredning”

Grodan – en fornnordisk fruktbarhetsymbol?

FRÖ ÄR NAMNET på en fornnordisk gud som ansågs råda över människors och djurs fruktsamhet. Frö kunde också förr betyda groda, vilket det gör än idag på danska. Jag misstänker att det här är en urgammal ordlek, och att ordleken har fått draghjälp av att grodan varit ett välkänt inslag i Frökulten. Man härmar ju grodor när man dansar runt majstången som ursprungligen föreställer Frö.

I folksagan förvandlas grodan till prins när den blir kysst av en prinsessa. Det dramat kanske bygger på något som man förr verkligen sysslade med.

Naturvetenskapen beskri-

ver grodor som överkänsliga för mänskliga hormoner, något som gör livet svårt för grodorna när rester av människors p-piller spolas ut i naturen. Här ser jag nu ett samband mellan groda och Frö. Jag har nämligen hört att grodor kan fås att reagera på urin från en gravid kvinna (vilket förr i tiden ska ha varit välkänt). Nu har jag lyckats få detta bekräftat av en vetenskapsman. Ämnet som får grodors romläggning att synbart gå i spinn heter *korion-gona-dotropin*. Det är samma ämne som den moderna graviditetstesten reagerar på, vilken för övrigt uppfanns av en svensk, Leif Wide, 1960.

Med hjälp av grodor kan alltså forntida nordbor ha utfört absolut säkra graviditetstester.

Jag överlämnar åt läsaren att avgöra om min teori förtjänar att tas på allvar. Jag vill dock tillägga att flera historiker uttrycker idén att barnavlande i forntiden ägde rum vid kalendariska högtider. Jag vet inte vilka fakta som ligger bakom, men jag tänker att livet nog hade underlättats för ett så årstidsbundet folk som nordborna om barns nedkomst kunde förhålla sig regelbundet till kalendern. Då vore graviditetstestet ett viktigt inslag i kulturen. ■

Joachim von Ritter

Staffansritten:

Från fruktbarhetsrit till luciatåg

Vårt luciafirande har anrika traditioner.

PRECIS SOM Joachim von Riter föredömligt berättar i sin artikel om Frö, hade hästen en mycket central plats i våra förfäders fruktbarhetsriter. Den romerske historikern och etnografen, Publius Cornelius Tacitus, skrev i sin bok "Germania" från år 98 eKr att germanerna betraktade hästarna som gudarnas förtrogna och att hästar därför:

"Uppfödas på det allmännas bekostnad i förut nämnda dungar och lundar; de äro skinande vita och hållas fria från all besmittelse med världsligt arbete. De spännas framför en helig vagn, och samhällens präst och konung – eller hövding – följa dem och aktgiva på deras gnägningar och frustanden. Intet förebud får större tilltro, ej blott från gemene man utan även från de förnämna och från prästerna."

Dessa hästdragna orakelprocessioner som tycks ha varit kopplade till kulten av fruktbarhetsväsen som Nerthus/Njörd (moder jord), Frej/Frö, Freja och Ull, tycks sedermera ha utvecklats till ritualiserade kappriter med samma syfte. Även hingsthetsningar och andra ritualiserade hästlekar tycks ha förekommit och har levt kvar på Island och i vissa delar av Norge ända in i modern tid.

Heliga hästkapplöpningar

Olaus Magnus skriver i sin bok "Historia om de nordiska folken" från år 1555 att svenskarna under förkristen tid:

"... under vintersolståndet inemot slutet av månaden december (då sjöar, träsk och landvidder genom snö och köld överdragits med ett mäktigt ishölje) inom de närmaste landskapen sammanföra alla de bästa och vackraste hästarna för att med dem

anställa offentliga tävlingsspel. Detta gjorde man av två orsaker: först och främst för att man skulle kunna efter samvetsgrann prövning hembjuda den eller de hästar, som genom sitt snabbaste lopp befunnits vara överlägsen alla de övriga, såsom ett kostbart offer åt gudarna till att slaktas eller förbrännas vid altaret, emedan man hoppades genom denna offergåva bliva alla sina fiender övermäktigt, och detta i lika hög grad som man bragte ett rent och otadligt offer."

Olaus Magnus berättade också att dessa kapplöpningar fortfarande var en levande folkfest under hans levnad:

"Vad nu beträffar de till allmän förlustelse anordnade tävlingarna, så pläga otaliga skaror av invånare inom varje landskap samla sig den 26 december på frusna träsk och älvar, där isen ligger spegelblank, till att rida i kapp antingen för att vinna segerpris eller för blotta äran."

Den sträcka som dessa kapplöpningar omfattade kallades i fornsvenskan för "skede". Begreppet skede ingår i ett stort antal svenska ortsnamn och indikerar att just dessa orter var samlingsplatser för de ritualiserade hästtävlingarna. Exempel på sådana orter är Skedevi och Skövde (som ursprungligen också hette Skedevi). Tillägget -vi signalerar att platsen sågs som helig.

Vilken betydelse som dessa hästriter hade för svenskarna, antyds av den isländska "Hervararsagan", där det berättas att Svearna år 1084 avsatte den kristne kungen, Inge den äldre, därför att han vägrade att äta av köttet från den blotade hästen. Till ny kung valde man istället, Blot-Sven, som lovade att "uppehålla blotet".

Hästriterna kristnas

När Sverige väl kristnats på allvar hade kyrkan svåra problem med att utplåna de hedniska hästriterna. Istället för att driva saken till sin spets och riskera ett folkligt uppror i stil med avsättningen av Inge den äldre, valde kyrkan, liksom i så många andra fall, att låta kärnan i de hedniska sederna vara kvar och istället klä om dem i kristen dräkt.

Således vigdes hästkapplöpningarna på annandagen åt det kristna helgonet Sankt Stefan (eller Staffan), som blev hästarnas skyddshelgon. Enligt legenden hade sankt Stefan varit stallerdräng åt kung Herodes, men blev stenad till döds sedan han skådat Betlehemsstjärnan och proklamerat för Herodes att judarnas konung nu var född.

Kapplöpningarna döptes om till Staffansritten eller Staffansskedet och nu var det inte längre den hedniska blotledaren, eller "goden" som välsignade de tävlande och deras hästar, utan den lokale prästen. Spåren från hedendomen fanns dock länge kvar. I många kyrkor offrade man åt en bild av sankt Stefan för "hästlycka". Andra kyrkor "välsignades" genom att ryttare red runt den varv på varv medan prästen stod i kyrktornet och stänkte vigvatten över hästarna. Vid dessa kringridningar höll man alltid en av kyrkdörrarna öppen så att hästarna skulle kunna se altaret.

Hästar användes även som orakel precis som på Tacitus tid. I till exempel Hulterstads kyrka på Öland, högg man ut en liten glugg i väggen,

"Eftersom man oftast fick minst en sup i varje gård man besökte, var det mer än en staffansryttare som förolyckades under kringridningen."

dit man sedan ledde fram en häst för att den skulle sticka in huvudet i kyrkan och titta på altaret. Hästens beteende i samband med detta användes sedan för att förutspå det närmaste årets händelser. Långt fram i tiden var också kapplöpningarnas slutmål, i de flesta fall, en norrinnande källa som ansågs besitta magiska krafter.

På vissa håll i landet omvandlades seden till att gälla kapplöpningar hem från kyrkans julotta eller mässan på annandagen. I bägge fallen levde dock föreställningen kvar att den ryttare som kom först skulle välsignas med fruktbarhet och stora skördar.

Luciatågets föregångare

Med tiden började staffansryttarna också stanna till i alla gårdar man passerade på hemvägen från den norrinnande källan. I varje gård uppförde man ett litet julspel som skildrade legenden om sankt Stefan och sjöng Staffansvisan. Den ryttare som föreställde Staffan red oftast

främst med en stjärnformad papperslykta fäst på en stång. Som tack för besväret fick man brännvin, mat och gåvor ifrån gårdsfolket. Denna sed hade Staffansryttarna sannolikt övertagit från universitetsstädernas fattiga studenter (djäknar) som fram till 1624, då en typ av studiebidrag

Hästar som smälter som smör i munnen påminner om forna tiders Staffansritt. Foto: Jens Leandersson

(djäknepenning) infördes, hade varit tvungna att på trettondagen gå runt i gårdarna och uppföra kristna julspel för att klara sin försörjning. Gåvorna från Staffansritten kom ofta till användning vid de julgillen som bygdens ungdomar brukade anordna på annandagens kväll, där ägnade sig åt lekar, idrottsövningar, dans, mat och dryck. Den bonde som var för snål för att skänka staffansföljet några gåvor sjöng man istället nidvisor om.

Eftersom man oftast fick minst en sup i varje gård man besökte, var det mer än en staffansryttare som förolyckades under kringridningen. Av bland annat den anledningen blev det därför allt vanligare att Staffansritten övergavs till förmån för en Staffansgång. Staffansgången har i sin tur framhållits som en avgörande föregångare till våra sentida Luciatåg av flera kända folklivsforskare.

Staffansritten och Staffansgången kom efterhand att präglas allt mer av renodlat tiggeri och fylla och därför förbjöds den vid upprepade tillfällen av både den kyrkliga och världsliga makten. På 1600-talet var det vanligt att sockenstämmor fattade beslut om lusseförbud. Ännu 1721 straffbeläggs Stockholms ordningsstadga att "löpa omkring gator och gränder med den så kallade julbocken, stjärnan och andra fäfångligheter". Trots detta och den senare konkurrensen från luciatågen levde dock seden kvar ända in på 1900-talet på flera håll i landet. I dag är seden helt utdöd, men Staffansryttaren har i kombination med de julspelade djäkarna omvandlats till en stjärngosse och flyttat in i luciatåget tillsammans med Staffansvisan.

Nästa gång du ser ett luciatåg och lyssnar till stjärngossarnas "Staffan var en stallerdräng" så bör du alltså skänka våra hästblotande, hedniska förfäder en tanke. Som William Faulkner skrev: Det förflutna är aldrig dött, det är inte ens förflutet. ■

Mattias Karlsson
Redaktionen

Vikingaskatt plundrad

► En stor vikingaskatt upptäcktes av privata skattletare på Gotland, varav större delen nu är försvunnen, skriver Dagens Nyheter den 2 november.

Länsstyrelsens arkeologer jobbade med att dokumentera och säkra ett fornfynd när de upptäckte att tjuvar redan varit framme. Uppemot 250 gropar hade grävts för att hitta skatten, som enligt Majvor Östergren vid länsstyrelsen i Gotlands län kan ha varit värd mellan 250 000 och 500 000 kronor. ■

Fordonsbränder i Göteborg

► Under hösten har hittills 130 bilar bränts upp i Göteborg samtidigt som andelen anlagda bränder nästan fördubblats, skriver Sveriges Radio den 24 oktober.

Räddningstjänsten egen statistik visar en dystert utveckling vad gäller anlagda bränder i Göteborgsområdet. Mellan perioden 13 augusti och den 7 oktober brann i år 130 fordon, att jämföra med 56 fordon 2008. Den enskilt värsta incidenten skedde i ett garage i Bergsjön där fem bilar brann upp och närmare 200 bilar rökskadades. Enligt Per Jarling, chef för olycksutredning hos räddningstjänsten i Storgöteborg, kan de samlade värdena uppgå till tiotals miljoner kronor. ■

Fint pris till upplysning om kommunismen

► Den 9 november, på tjuugoårsdagen av Berlinmurens fall, tilldelades den svenska föreningen Upplysning om Kommunismen (UOK) det prestigefyllda Templetonpriset i den tunga kategorin "Initiative in Public relations". Prisutdelningen skedde i Washington D.C.

Upplysning om Kommunismen grundades 2006 och har bedrivit verksamhet i form av exempelvis rapporter, utställningar samt läromedels- och informationsmaterial. I Kungsträdgården i Stockholm hölls sålunda i maj en skärmutställning om tjuugoårsminnet av kommunismens fall som statsbärande ideologi i Sovjet och Östeuropa.

Drivande i UOK är det äkta paret Camilla Andersson och Anders Hjelmdahl, och främsta finansör är Stiftelsen fritt näringsliv (SFN). Såväl Andersson som Hjelmdahl har ett utanförperspektiv på Sverige, eftersom de delvis vuxit upp utanför Sveriges gränser (USA respektive Vietnam). Hjelmdahls far arbetade på pappersbruket Bai Bang i Vietnam, ett av många havererade svenska biståndsprojekt.

Templetonpriset instiftades 1972 av den brittiske filantropen och företagaren Sir John Templeton, som ville se ett alternativ till Nobelpriset som han ansåg inte tog tillräckliga hänsyn till andliga värden. Bland tidigare pristagare märks Moder Teresa, Alexander Solzjenitsyn och Billy Graham.

Bland svenska hedersledamöter i UOK finns Carl Bildt, förre estnische statsministern Mart Laar samt lettiska EU-kommissionären Sandra Kalniete. ■

Ungdomar, engagera mera!

KYRKOVALET ÄR FÖR en tid sedan över och många nyvalda kyrkopolitiker har genomfört sina första möten för detta år. Jag själv sitter invald i Uppsala stiftsfullmäktige och fick för första gången i mitt liv sitta som förtroendevald under två dagars sammanträde i mitten på november. Något som var både ärofyllt och mycket intressant.

Att jag, med mina 20 år på nacken, är yngst i församlingen kanske inte är vidare konstigt. Men när faktumet framgår att Sverigedemokraternas äldsta kandidat i Uppsala stift, Margareta Sandstedt 45 år, också är en bland de allra yngsta ledamöterna i församlingen anser jag att det genast blir allt mer anmärkningsvärt.

Gällande själva stiftsmötet fungerar allt precis enligt rådande formalia och som vilket fullmäktigemöte som helst med enda skillnad att de flesta deltagarna är 60+ och att människor vid uppopen får meddela att deras kollegor helt enkelt av ålderskäl inte är kvar. "Han är död..." får man höra vid uppopen och det är enligt mina kollegor (som suttit med sedan tidigare mandatperioder) en fras som man ofta får höra i kyrkopolitiska kretsar och sammanhang. Åldersspridning är alltså ingenting förekommande och för mig som ny känns det egendomligt att bemötas med häpnad och överraskande blickar i mötessalen just för att jag är ung förtroendevald inom kyrkopolitiken.

Det jag vill säga med detta är helt enkelt att jag ser en enorm styrka i Sverigedemokraterna och vår fallenhet att ha och lyfta fram engagerade unga medlemmar som kandiderar för vårt parti och med sitt unga perspektiv kan bryta de osunda trenderna i politiken och faktiskt göra skillnad.

Just nu arbetar partiet för fullt med att samla in kandidater inför valet 2010. Där hoppas jag och ungdomsförbundet att du som tillhör dagens ungdom också vill ställa upp. Vi gör det idag, och vi ska fortsätta att se till att när ungdomar engagerar sig politiskt, så är det Sverigedemokraterna de väljer att göra det för.

Louise Erixon
Förbundssekreterare SDU

Möten inför valkampanjandet

På en vecka har två stora medlemsmöten hunnit äga rum i olika delar av landet. Den 7 november anordnades en medlemsträff i Borås för samtliga medlemmar i ungdomsförbundet. Kommunens fullmäktigesal var möteslokal och det hela började med "fullmäktigeträning" där flera motioner stod på dagordningen och debatterades friskt bland alla deltagarna. – Det var roligt att få prova talarstolen och där försvara Sverigedemokratisk politik, kommenterade Paula i pausen för mötet.

Övriga talare på mötet var Erik Almquist, Kent Ekeröth och speciellt inbjudna Björn Söder som berättade om sin tid i ungdomsförbundet och dess uppväxt.

Boråsmötet kompletterades med ett eget medlemsmöte för SDU Stockholm som drog många nya medlemmar som ville engagera sig i den lokala avdelning inför ungdomsförbundets valkampanj. Där presenterade också Erik

Många kom till Borås för "fullmäktigeträning". Foto: Thomas Löfgren

Almquist valfrågorna som SDU kommer att lägga fokus på i valrörelsen. Många medlemmar blev överraskade när självaste Jimmie Åkesson dök upp på mötet med journalister från en dansk tidning. Jimmie talade om vikten av ett starkt ungdomsförbund och engagerade medlemmar.

– Jag blir väldigt glad när jag ser att så många ungdomar engagerar sig. Det är ju ni som en dag ska styra det här partiet, påpekade han.

Efter mötet gick nästan samtliga medlemmar till en närliggande biljardhall för att lära känna varandra bättre.

– Det känns kul att det ständigt

kommer nya ansikten på våra träffar, nu gäller det att vi knyter till oss alla nya medlemmar och börjar arbeta mer utåtriktat, sa Erik Almquist efter mötet.

Louise Erixon
Förbundssekreterare SDU

Stefan, 23 år: Sverigedemokraterna var givet

Tidigare har det på ungdomssidan skrivits om unga folkvalda i kommunfullmäktige och ungdomar som kandiderat till europaparlamentet. Stefan Söder, 23 år, är född och uppvuxen i Uppsala och kandiderade till Uppsala stift i kyrkovalet. Eftersom jag själv lyckades bli ersättare till det mandat och den ordinarie plats som Stefan lyckades ta, träffas vi innan dagens förhandlingar i Sverigedemokraternas gruppmötesrum. Det märks tydligt att valet av parti verkligen inte var svårt för honom.

– Jag, liksom SD, identifierar mig med den traditionella folkkyrkan och ser det som en utmaning att föra fram vår politik i stiftet. För mig är det viktigt att vi får tillbaka den kyrka vi känner igen från förr och därför blev Sverigedemokraterna av naturliga skäl det

Stefan från Uppsala Foto: Roger Hedlund

självklara valet.

Stefan berättar att han redan som liten känt sig oerhört intresserad av både svensk kultur och historia. Känslan han hade under sin uppväxt var att det inte fanns någon väktare till det fina arv som våra förfäder lämnat efter sig.

– Det var givet från början att

jag skulle kandidera för Sverigedemokraterna eftersom det inte finns något annat parti som bygger sin politik på en kristen värdegrund, säger han.

Utöver Stefans roll som ordförande för SDU Uppsala arbetar han med människor som har psykiska funktionshinder och han poängterar att stor vikt bör läggas i respekten för individen och för de drabbade människorna i samhället.

– Kyrkan ska ju delvis vara ett hjälporgan för dem som är illa utsatta och där vill jag vara med och påverka, menar Stefan.

När vi kommer in på ämnet om den generellt sett höga åldern inom kyrkopolitiken ser han besvärad ut och vi diskuterar vad ungdomar faktiskt kan tillföra i de politiska salarna med en allt mer verklig samhällsbild.

– Jag har så klart en oerhörd respekt för de äldre politikerna, men det krävs även ungdomlig nyfikenhet och spontanitet för att driva maskineriet framåt. Vi har något att lära av varandra, därför är det väldigt tråkigt att de yngsta personerna i Uppsala stift, bortsett från mig och Louise Erixon, är i medelåldern, säger han och fortsätter.

– Om man som jag nyligen gått i skolan och exempelvis rör sig ute på kvällarna så kan man också höra en tickande bomb bestående av frustrerade och rotlösa ungdomar som ingen lyssnar på. Där ska vi unga Sverigedemokrater finnas och stötta, innan situationen blir ohållbar.

Stefan ansikte lyser upp när vi börjar prata om ödesvalet nästa år och framför allt om valet till kommunfullmäktige där han bestämt sig för att ställa upp. I Uppsala finns det utöver Stefan många ungdomar som kommer att kandidera och förhoppningsvis bli kommunpolitiker. Uppsala i sig är en av Sveriges starkaste ungdomsavdelningar och framtiden ser tämligen ljus ut.

– Tillsammans är vi starka, utbrister Stefan. I de politiska kretsarna lär man känna många nya människor och knyter trevliga bekantskaper. Det är viktigt och fantastiskt kul att vara Sverigedemokrat idag. Därför bör du inte tveka att bli politiker i din kommun, utan ta steget och chansen att förändra ditt land till det bättre. Vårt parti kommer att röna stora framgångar om vi bara kämpar hårt och jobbar rätt, avslutar Stefan.

Jasmine valde Sverigedemokraterna som praktikplats

På senaste tiden har det tillkommit många nya tjejer till ungdomsförbundet. En av dessa är Jasmine som går tredje året Jensens gymnasium södra och studerar företagande och försäljning. Då klassen i november skulle ut på praktik, valde Jasmine att lägga sin praktiktid hos Sverigedemokraternas partikansli i Stockholm där hon är med i den dagliga verksamheten. Praktiktiden är från skolans håll tänkt att stimulera eleverna att lära sig nya kunskaper som man har användning av i framtiden.

– Jag kan absolut tänka mig att arbeta politiskt i framtiden och praktiken på kansliet är verkligen inspirerande. Jag har fått göra många olika saker och däribland har jag fått agera pressekreterare åt Jimmie Åkesson, arrangerat ett lokalt medlemsmöte för SDU

Stockholm, hantera den dagliga posten och telefonen samt vara med i möten med nya medlemmar i lokalavdelningen.

Jasmine säger att många av hennes tjejkompisar aldrig varit särskilt intresserade av politik men att de nu börjar intressera sig för Sverigedemokraterna.

– Mina väninnor håller med mig och partiet i våra åsikter och jag tror nu att trenden börjat vända och att fler tjejer kommer att få upp ögonen för partiet, och det tycker jag är jättekul!

Louise Erixon
Förbundssekreterare SDU

– Jag kan absolut tänka mig att arbeta politiskt i framtiden, säger Jasmine

Louise Erixon
Förbundssekreterare SDU

Debattforum
Bloggar
Bilder
Filmer
Intressegrupper
...och mycket mer

Ungsvensk.se

Baroekt!

Mattias Karlsson kommenterar uttalanden

Helena Giertha, chefredaktör på Journalisten om Jimmie Åkessons islamartikel: De blandar fakta med tyckande och löstryckta citat. Det gör artikeln väldigt oärlig. Det som kallas källor och stöd för påståendena är inte det man brukar mena med källor, eftersom man ska försöka hitta olika fristående källor. Man ska aktivt söka motbevisa sin egen tes. (SvD 2009-10-21)

Mattias Karlsson: Hmm... En debattartikel får alltså inte bestå av en blandning av fakta, egna åsikter och citat. Jag som trodde att just detta var själva definitionen av en debattartikel. Åkessons artikel ska dessutom vara "oärlig" eftersom han inte aktivt försöker "motbevisa sin egen tes". Tolkar jag detta rätt skulle alltså Åkesson, för att få Gierthas välsignelse, ha fyllt sin artikel med exempelvis hänvisningar till den bindgalne Hizbollah-anhängaren och syndikalisten Andreas Malm som hävdar att islam är en fullständigt ofarlig religion. Fast i logikens namn borde väl också Giertha, nu i sitt uttalande, ha hänvisat till någon som menar att Åkessons artikel är angelägen och sann. Annars försöker hon ju inte motbevisa sin egen tes, och då blir ju hennes uttalande ... oärligt.

➤ ➤ ➤

Stå upp-komikern Soran Ismael svarar på ett öppet brev från undertecknad: Du vill ha en källa ... Amen, det finns ju ingenting som hävdar att det inte var så. (Videoblogg på Youtube "Svar till Sverigedemokraternas presschef", 2009-11-12)

Mattias Karlsson: Vid sidan av en massa andra lögner och trams, försökte denne svensk-kurdiske komiker förlöjliga både SD och den svenska kulturen genom att framföra ett ganska uppseendeväckande påstående om hur man firade midsommar förr i världen. Som kulturhistoriskt intresserad bad jag honom om en källa till påståendet och citatet ovan blev hans helt seriösa svar. I mitt tycke så är just detta citat detta enda roliga som herr Ismael någonsin har producerat. Särskilt roligt är det med tanke på att han har för vana att beskylla andra för att vara inavlade puckon ...

➤ ➤ ➤

Klara Hradilova Selin utredare vid Brottsförebyggande rådet, BRÅ: Vi har flest anmälda våldtäkter i Europa, och det tycker vi är bra – det tyder på att fler än i många andra länder vågar gå till polisen. (Aftonbladet 2009-10-19)

Mattias Karlsson: Jajamensan! Det bästa hade varit om varje svensk kvinna anmälde minst ett par våldtäkter varje år, då hade vi verkligen vistat vilken positiv samhällsutveckling vi har. Att vårt grannland Danmark bara har en femtedel så många anmälda våldtäkter beror naturligtvis på att den danska polisen är så mycket hemskare att knappt någon vågar anmäla nåt till dem. Himla tur att vi har de här smarta och ärliga experterna på BRÅ som kan förklara verkligheten för oss. Annars hade kanske vanligt folk med sitt så kallade "sunda förnuft" fått för sig att det skulle vara dåligt att vi har flest anmälda våldtäkter i Europa och att det skulle betyda att vi också har fler våldtäkter än vi haft innan. De kanske till och med hade börjat fråga sig varför. Man vet ju hur de är, den obildade pöbeln ...

➤ ➤ ➤

Rasmus Jonlund, landstingsrådssekreterare (Fp): Han är i en svår situation, så det är viktigt att ta hand om honom. (Aftonbladet 2009-11-11)

Mattias Karlsson: En folkpartistisk kyrkopolitiker, tillika kommunalråd i Huddinge har dömts för att tillsammans med tio andra män ha sexuellt utnyttjat och förnedrat minderåriga flickor. Efter att tidigare ha berättat att en av de 16-åriga flickorna som våldtagits nu mår så dåligt att hon tagit kokain bara för att orka fortsätta leva, så ställde Aftonbladet den fråga vi alla undrar över: "Har det folkpartistiska pervot erbjudits någon krishjälp av partiet? Landstingsrådssekreterare Jonlund lugnar då oss med att tydligt deklarerar att pervot har blivit ompysslad av partikamrater hela dagen. Vad skönt ..." Kanske vore nåt för Fp att slå mynt av i valrörelsen: "Folkpartiet – Vi pysslar om våldtäktsmännen!"

Allt annat än det förlovade landet

► En rysk jude i Sovjetunionen ansökte om visum för att resa till Israel. Under en intervju vid migrationsmyndigheten frågade tjänstemannen: "Varför vill du lämna världens bästa land?"

"Av två skäl", svarade juden. "Ett är att min granne är antisemit, och när han är full bultar han på min dörr och skriker: 'Vänta bara, så snart Sovjetregimen är över ska jag döda dig, jude!'"

"Det ska du inte oroa dig över. Den sovjetiska staten kommer att leva för evigt."

"Det är det andra skälet."

Ur Cesarini/Ericsons Sovjetunionens roliga historia

Den förbannade sverigedemokraten

Linus Bylund är trebarnsfar och kontorsråtta. Nästan alltid har han ett leende på läpparna. En dag insåg han att alla arga brev han skickar till journalister inte gjorde någon nytta. Därför startade han bloggen Den förbannade sverigedemokraten som genomsyras av en lätt ilsken attityd med glimten i ögat.

Övergrep är övergrep – oavsett effekt

Alla svenskar som har hörsel och syn i behåll, samt besitter någon typ av grundläggande förmåga att tolka sin omvärld, vet att Sverigedemokraterna särbehandlas negativt av media och det övriga politiska etablissemanget. Jag tror inte att någon, inte ens våra svurna motståndare, gör någon annan bedömning i frågan, även om de kanske säger något annat utåt.

Detta är såklart inte okej. Det är djupt ovärdigt att det inom mediavärlden i en demokratisk stat råder sådan koncensustrans att man gemensamt och i samförstånd ständigt hackar på en ensam politisk aktör. Sveriges makthavare i regering och riksdag och i våra tv- och tidningsredaktioner, begär dagligen grova övergrep på ett litet parti vars åsikter inte behagar dem, och därmed begär de också övergrep på hela demokratin.

Det här är inget man går och tänker på längre, i alla fall inte jag, åtminstone inte dagligen. Man blir liksom avtrubbad efter ett antal år som allmän strykpåse. Och det är inte heller okej. Vi borde alla vara lika förbannade som jag är just nu, när jag på ett djupare plan tillåter mig gräva ner mig i ämnet. Vi borde gå i taket varje gång någon journalist försöker lura allmänheten att han eller hon förmedlar nyheter, när det i själva verket är propaganda som förmedlas. Vi borde bli galna av vrede när vi beskrivs med invektiv och fula etiketter. Vi borde tamigfan kedja fast oss och hungerstrejka utanför tv-huset när statstelevisionens barnprogram förklarar för våra barn att farbror Jimmie är en hemsk människa som vill mörda folk. Men det gör vi inte, för vi är alldeles för svenskt dumsnälla för det, och så har vi vant oss. Och frågan är om man ens skulle överleva om man reagerade proportionerligt på all dynga som gödselspridaren Sveriges Förenade PK-maffia AB kontinuerligt spyr ur sig. Troligtvis skulle man få en hjärtinfarkt efter bara någon vecka.

Något som är ganska nytt i sammanhanget är ett allt vanligare resonemang som lyder ungefär så här: Eftersom Sverigedemokraterna så uppenbart trakasseras av etablissemanget så blir den faktiska effekten av mobbing och övergrep att Sverigedemokraterna stärker sin ställning och får fler röster, samt att vi därmed egentligen borde tacka till exempel Aftonbladet för att de inte låter oss annonsera hos dem, eller tacka SVT för att de producerar genomskinliga propagandaprogram som får de flesta friska människor att skeptiskt höja på ögonbrynen.

Även om det skulle stämma att statens och medias förföljelser faktisk gynnar oss så är detta helt egalt när det kommer till huruvida smutskastningen av oss är rätt eller fel. Beteendet är fel alldeles oavsett dess följder. Fel, fäntigt, fult, fegt, farligt och fördjävligt!

I händelse av att denna kolumn skulle läsas av någon från etablissemanget så bjuder jag på följande klargöranden som kan underlätta arbetet framöver, klipp ut och sätt upp i fikarummet:

Vi Sverigedemokrater vill inte ha sympatipoäng för att ni, eller andra mångkulturalismens springsjasar, betar sig illa mot oss. Vi vill ha folkets stöd för att vi vågar säga emot vansinnespolitiken i Sverige och för de politiska visioner vi formulerar. Det spelar ingen roll hur mycket ytterligare stöd vi får för varje övergrep, de måste obönhörligen upphöra, det är en grundläggande principfråga för varje demokrat. Vi Sverigedemokrater, och alla andra demokrater också för den delen, betackar oss för ett samhälle där spelreglerna i politiken är olika för olika spelare.

Vi kräver att bli mätta med samma måttstock, och att bli behandlade med samma respekt, som andra partier. Det är beklämmande att det fortfarande, år 2009, ska vara så svårt att uppträda respektfullt mot människor som har åsikter som i vissa hänseenden avviker från det politiskt korrekta.

Hallå där, Nader Hillawi!

EN AV SVERIGEDEMOKRATERNAS relativt nyblivna medlemmar i invandratäta Södertälje kommun är 46-åriga Nader Hillawi, en kristen irakier som kom till Sverige 2001 och nu arbetar som bussförare sedan 2007. Att ansluta sig till islamkritiska och familjevänliga Sverigedemokraterna var ett naturligt steg för Nader:

– Jag har länge varit engagerad i politiska frågor, och i Irak var jag verksam som studentledare, säger Nader till SD-Kuriren. När jag kom till Sverige engagerade jag mig i ideellt arbete för flyktingars rättigheter och såg då hur kristna människor ofta behandlades orättvist av handläggare på Migrationsverket. Muslimer behandlades betydligt bättre. Jag har själv känt av hotet från islam, dels i Irak, dels i Sverige.

Eftersom denne mestadels glade och fryntlige bussförare själv kommer från ett land som styrs av islamiska lagar är han väl medveten om vad en muslimsk majoritet betyder.

– Islamiseringen i Europa och Sverige är jättefarlig. Därför håller jag med Jimmie Åkesson till hundra procent när han säger att detta är ett hot mot vårt land. Ett bra träd bär bra frukt, men vilken typ av frukt bär islam? Jag har förlorat mitt gamla hemland Irak till islam och vill inte förlora Sverige!

Nader Hillawi växte upp i den stora hamnstaden Basra i södra Irak

och fick efter högskolestudier jobb på ett kärnkraftverk

– 1985 arbetade jag som specialist på kylsystem i ett kärnkraftverk söder om Bagdad. Men 1986 höll Saddam Hussein ett TV-tal där han sa att ”vi litat inte på de kristna, de längtar efter släkten i Europa eller USA”. Efter det blev jag avskedad från mitt jobb på kärnkraftverket.

Under 1990-talet provade Nader sedan sin lycka i två andra muslimska länder i Mellanöstern. Han berättar:

– 1993 bodde jag i Jordanien mindre än ett år, men det visade sig vara förbjudet att ta ett jobb eller få uppehållstillstånd i Jordanien eller andra angränsande länder. Så jag fick betala flera hundra dollar i böter för att jag vistats där. 1998–2000 arbetade jag i Libyen som lärare i mekanik, avkylning och ventilation vid ett tekniskt institut men blev utan lön under ett år – detta trots att jag hade haft kontrakt med libyska ambassaden innan jag reste och trodde att allt var ordnat!

Nader Hillawis erfarenhet av länder som styrs av islam är således – minst sagt – problemfylld. Intet under då att han sökte sig till det åtminstone formellt kristna landet Sverige.

– Jag kom hit 2001 och bodde först i flyktingförläggningar i Garpenberg och Horndal. När jag fått permanent uppehållstillstånd flyttade jag till Hedemora i Dalarna,

Nader Hillawi tillhör förgrundsgestalterna i SD Södertälje. Foto: Jens Leandersson

och 2007 flyttade jag till Södertälje efter att ha utbildat mig till bussförare. Tidigare hade jag bland annat praktiserat vid ett mejeri, sommarjobbade som maskinist och studerat vid högskolan i Borlänge.

Den kristna tron betyder oerhört mycket för Nader, som tillhör den kaldeiska [katolska] kyrkan. Han har dock en ekumenisk hållning och är positivt inställd till alla troende kristna som tar sin religion på allvar. Han håller icke minst hårt på traditionella kristna värden som rör äktenskap och familj.

– Familjen är kärnan eller grunden i ett samhälle, menar Nader. Om du förstör den grunden, förstör du hela samhället. Därför är det så fel när Svenska kyrkan låter homosexuella ”vigas” som en följd av ett politiskt regeringsbeslut. Homo-

sexualitet är en personlig sak, homosexuella får leva hur de vill för mig – men ingå äktenskap kan de definitionsmässigt inte göra!

Med den inställningen är det givet att Nader Hillawi och många av hans irakiska trosfränder i Södertälje sluter upp bakom Sverigedemokraternas familjevänliga politik. Tidigare fanns sympatier för Socialdemokraterna, men de försvann eller minskade radikalt sedan (S) bekant färg i samband med kyrkovalet och helhjärtat stödde gay-”äktenskap”.

Om framtiden för Sverigedemokraterna – i Sverige i allmänhet och Södertälje i synnerhet – säger Nader Hillawi så här:

– Jag ser mycket ljus på SD:s framtid, jag tror att sympatierna för partiet kan sprida sig mycket snabbt. Det finns ett positivt intresse för SD i Södertälje från inte bara kristna irakier, utan också från kristna människor från Mellanöstern i allmänhet. Tidigare har många trott att partiet varit dåligt på grund av all negativ propaganda i massmedia, men det håller på att ändras. ”Av frukten känner man trädet”, heter det ju, och Sverigedemokraterna bär god frukt! ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

3 frågor till 3 sverigedemokrater

1. Senaste lästa bok?
2. Favoritmaträtt?
3. Min okända talang?

Michael Rosenberg, Helsingborg

1. Karl XII – En Biografi.
2. Lasagne.
3. Jag har ett grymt lokalsinne.

Markus Wiechel, studerande,
Norrköping

1. ”Box 21” av Roslund och Hellström.
2. Renskav med ris.
3. Jag är en hejare på schack.

Per Carlberg, mentalskötare,
Tyresö

1. Fraustadt 1706 av Oskar Sjöström.
2. Hemlagad matpaj.
3. Tyvärr okänd för mig med.

Ljusa siffror i höstmörkret

ATT FÖLJA OPINIONSINSTITUTENS mätningar under hösten har för en SD-sympatisör oftast varit ett rent nöje. Här intill ser ni ett stapeldiagram från Sentio Researchs novembermätning där Sverigedemokraterna noteras för rekordhöga 7,2 procent. Som synes gör det SD till Sveriges fjärde största parti.

Sverigedemokraterna är i denna mätning större än Kristdemokraterna, Centerpartiet, Vänsterpartiet och Folkpartiet och får dessutom vägmästarställning. Det har gjort

att det diskuteras hej vilt bland såväl de rödgröna som bland allianspartierna hur man lämpligast kan mota SD i grind.

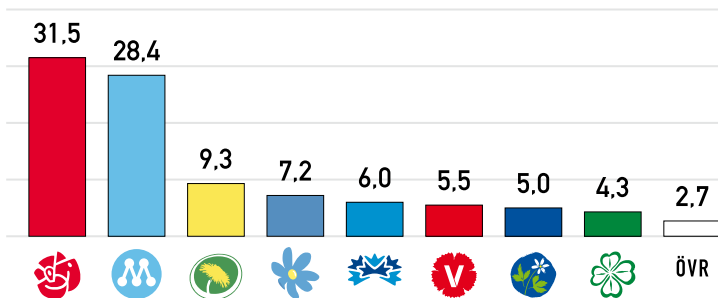
I ett par andra mätningar på senare tid får SD 5,4 procent (Novus Opinion) samt 4,7 procent (Synovate), i båda fallen med vägmästarroll. Nog värmer det i höst- och vintermörkret! ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Sentio Research – november 2009

Hur skulle du rösta om det vore val idag?

Flest nya SD-väljare värvades denna vecka av ... Maud Olofsson!

Foto: Photo2be

SD-SUDOKU

	7						4	
	4					3		
				2			8	5
1		6	9			7		
						2		
			3		8		9	
8				6	1			
					9		5	
3		1			5			